

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 31

מיום א', ט"ז באדר תשפ"א, 28.02.2021

משתתפים:

| | |
|---------------------|------------------|
| ראש המועצה | שי רוזנצוויג |
| סגן ומ"מ ראש המועצה | עו"ד שירי זיידמן |
| חבר מועצה | אייל רוזנפלד |
| חברת מועצה | רחל שטיינר |
| סגן וחברת מועצה | עו"ד שלומית ארצי |
| חבר מועצה | משה אופיר |
| חברת מועצה | דליה נחום-לוי |

נוכחים:

| | |
|----------------|-----------------|
| מנכ"לית המועצה | אודליה גוטל |
| יועצת משפטית | עו"ד גיתית שרמן |
| קב"ט המועצה | אריה זיסמן |

חסרים:

| | |
|------------|------------|
| חברת מועצה | אורית שגיא |
| חבר מועצה | אלי כהן |

ישיבת מועצה מן המניין מס' 31 – 28.02.21**על סדר היום:**

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 30.
2. שאילתות –
 - 2.1 משה אופיר – מועד הדיון בהמלצת המועצה בעניין המגרשים בפרויקט "הפטיש".
3. הצעות לסדר –
 - 3.1 משה אופיר – תפקוד ועדת ביטחון.
 - 3.2 משה אופיר - מועד זימון ישיבת מועצה.
 - 3.3 משה אופיר – בטיחות נסיעה בכביש 55.
4. עדכון ודיון בנושא טיפול בהתמודדות מול נגיף קורונה.
5. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: ערב טוב לכולם. ישיבת מועצה מן המניין מס' 31. נמצאים איתנו עו"ד שלומית ארצי, סגנית ראש המועצה; אייל רוזנפלד; רחל שטיינר; דליה נחום לוי; משה אופיר; ועו"ד שירי זיידמן, שהצטרפה אלינו. כמו כן אודליה, מנכ"לית; עו"ד גיתית שרמן, יועמ"שית וגם אריה זיסמן, הקב"ט, שיושב שם.

1. אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 30.

שי רוזנצוויג: על סדר היום, אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 30. האם אפשר לאשר פה אחד? ישיבת מועצה מן המניין 30.
משה אופיר: אני נמנע.
שלומית ארצי: אני לא הייתי נוכחת.
שי רוזנצוויג: אוקיי. אז מי בעד לאשר את אישור פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין 30? שי, אייל, שירי, רחל, דליה. מי נמנע?
שלומית ארצי: אני לא נמנעת כי לא -
שי רוזנצוויג: משה אופיר.
משה אופיר: אני נמנע כי לא הייתי בישיבה.
שי רוזנצוויג: בסדר. גם שלומית. מאושר.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 30.
 נמנעים: משה אופיר, שלומית ארצי.

2. שאלות -

2.1 משה אופיר - מועד הדיון בהמלצת המועצה בעניין המגרשים בפרויקט "הפטיש".

- שי רוזנצוויג:** שאלות. משה אופיר – מועד הדיון בהמלצת המועצה, תני לו את התשובה. בהמלצת המועצה בעניין מגרשים בפרויקט "הפטיש", שם לא רשמי. הכוונה היא ליובלים מערב.
- משה אופיר:** ... מתקיים בישיבת המועצה הקרובה.
- שי רוזנצוויג:** בסדר. אני אקריא את זה, למען הסדר הטוב. בתאריך 14.2.21 קיימתי דיון בהשתתפות ובהשתתפות שאר חברי המועצה, מהנדסת המועצה והיועצת המשפטית בנושא קונסטלציות השיווק האפשריות לפרויקט "יובלים מערב". בו ביקשתי לאפשר להנגיש את הפרויקט לכלל התושבים. בדיון הציג כל חבר מועצה את סיבותיו ונימוקיו לבחירה שלו בשאלת מדיניות השיווק של הפרויקט, ועלה כי הרוב תומכים בהשארת המכרז כמו שהוא. במקביל אני בודק מול משרד השיכון אפשרות לבקש להקצות חלק מהמגרשים עבור תושבי אלפי מנשה בלבד, כחלק מכל קונסטלציה. עם זאת, למען הסדר הטוב, ביקשתי להעלות את הנושא לדיון נוסף אשר יתקיים בישיבת המועצה הקרובה. משה. שאלת הבהרה?
- משה אופיר:** כך שאם זה יתקיים בישיבת המועצה הקרובה, זה מקובל עלי.
- דליה נחום לוי:** היום זה לא מתקיים.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, בסדר. זה לא הדיון, זו רק שאלתה.
- דליה נחום לוי:** לא, אבל אני חייבת להגיד משהו. ככה למען הסדר הטוב וההגינות. אני התעניינתי בפרויקט.
- שי רוזנצוויג:** בסדר. תציני את זה, כשיהיה דיון תציני את זה ואז יהיה רלוונטי יותר.

3. הצעות לסדר –

3.1 משה אופיר – תפקוד ועדת ביטחון.

שי רוזנצוויג: הצעות לסדר, משה אופיר – תפקוד ועדת ביטחון. בבקשה, שלך.

משה אופיר: כן. זה טוב שזיסמן נמצא פה.

שי רוזנצוויג: ביקשת, קיבלת.

משה אופיר: כן, כן. זה בסדר גמור. אני העליתי את העניין, אני מבקש להעלות את העניין. מכיוון שהיו בזמן האחרון מספר פריצות וגניבות ביישוב. אני, קודם כל אני חייב להגיד שאני חבר בוועדת ביטחון, למען הסדר הטוב. אני חבר בוועדת הביטחון ויש אפילו קבוצה בווטסאפ, שאני חושב שאריה מנהל אותה, אני לא בדיוק יודע, שהוא מודיע לנו מדי פעם הודעות ביטחוניות כאלה ואחרות.

ביישוב נהוג שעניין של פריצות וגניבות זה חלק מהעיסוקים של הקב"ט. למרות שאפשר להגיד שזה לא עניין ביטחוני, אבל אני חושב שבצדק. מתייחסים לפריצות וגניבות כעניין ביטחוני, כי זה יכול להתפתח גם לעניינים ביטחוניים.

משום מה, כשמתרחשים אירועים כאלה, אנחנו לא מקבלים הודעה, חברי הוועדה. לעומת זאת, האנשים שנפגעו מהפריצה, הם מעלים פוסטים בפייסבוק. פרצו לי, אכלו לי, שתו לי. כל מה שקרה. הם מעלים מנקודת מבטם. יש להם זכות מלאה לעשות את זה. אני לא מבקר אותם. מה שאני מבקר את העובדה שכאשר אני פונה בקבוצה ואומר איך זה שאנחנו, חברי ועדת ביטחון, אמורים להיות מעודכנים בעניינים ביטחוניים שקורים פה, אחרת מה אנחנו עושים? חבל על הזמן שלנו וחבל על זה שאנחנו שמים את השם שלנו, וגורמים לתושבים לחשוב שאנחנו מעורים בענייני ביטחון. מי שעוקב אחריהם בכלל זה ועדת ביטחון.

אז אני מקבל תשובה מאריה שהעניין בבדיקה ונודיע לכם בסוף הטיפול של המשטרה. משהו בסגנון הזה. לא רוצה להיכנס למילים המדויקות, אני לא זוכר אותן. אבל שהעניין בבדיקה אנחנו לא מודיעים לכם עד שזה לא יטופל וזה וזה. והתשובה הזאת חוזרת כל פעם. בנוסח דומה. ואף פעם אנחנו לא מקבלים עדכון, בסופו של דבר, על מה שקרה. אני לא זוכר שאי פעם קיבלנו איזה עדכון על איזה אירוע שקרה, שהבנו שזה בבדיקה ויעדכנו אותנו בסופו של דבר, אחרי שיוסקו מסקנות, אחרי שידעו מה קרה. לא מקבלים שום דבר.

אז זה לא בסדר. קודם כל אנחנו צריכים להסכים שקורה משהו, אנחנו כחברי מועצה, או לפחות חברי ועדת ביטחון, לא צריכים ללמוד מהפייסבוק שפרצו למישהו. אנחנו צריכים לקבל עדכון, עדכון עובדתי. פרצו X, Y. כל מה שהזה, אם מצאו עקבות וכל מיני דברים מוכמנים, סימנים מוכמנים, אני לא רוצה לדעת. זה שהמשטרה תטפל בזה. אבל לא יכול להיות שאני חבר ועדת ביטחון, שם את השם שלי ברשימה של חברי ועדת ביטחון ולא יודע שום דבר מה שקורה פה.

עכשיו מעבר לזה. אני מאוד התפלאתי, אני לא יודע אם זה נכון או לא, אם זאת הסיבה או לא, אבל אני קורא את יו"ר ועדת ביטחון, שכותרת 'אנחנו לא יכולים לפרסם לכל חברי ועדת ביטחון, מכיוון שיש הרבה חברים והעניינים עלולים לדלוף'. לא יודע מה יכול לדלוף פה, ברגע שפרסמו בפייסבוק שהיתה פריצה. אבל בוא נגיד שאולי יש משהו בדבר הזה. אז מה? אז בגלל שיש אולי חברים לא בסדר בוועדת ביטחון, שמדליפים? לא יודע, אז מה, כל חברי ועדת הביטחון לא יכולים לקבל עדכון? אז בואו ... בביטחון אם החברים לא אמינים. או שנעשה סינון וניקח את החברים האמינים. אבל בצורה הזאת,

שאני חבר ועדת ביטחון ואני לא מקבל שום מידע, ונדחה בקש, 'נגיד לך בעתיד', אני לא חושב שזה ראוי. אני חושב שכל חבר ועדת ביטחון מרגיש נפגע מהיחס המזלזל הזה.

אז אני חושב שאנחנו צריכים פה להעלות את זה לדיון. ואני אצביע בעד שכל ידיעה על מה שקורה ביישוב, מבחינה ביטחונית, לא מדבר על דברים לא זה, חייבת להגיע לחברי הוועדה. בלי פרשנות ובלי פרטים מוכמנים ובלי סודות ובלי זה, אבל חייבת להגיע לחברי הוועדה. אחרת מה הסיפור פה? מה הוועדה, מה אנחנו עושים בוועדה? מה אנחנו מצביעים? ולגבי הרשימה ולגבי חברים לא מהימנים, שעלולים להדליף, אני חושב שאם זה נכון,

שנייה, שלומית, הוא יסיים -

שי רוזנצוויג:

סליחה רגע. תן לי לסיים. תני לי לסיים. צריכים לעשות סינון ולהשאיר רק את אלה שבסדר. לא יודע מה. אבל אי אפשר להעניש את כולם ולהגיד על כולם 'אתם לא בסדר'. אם יש מישהו שהוא לא בסדר,

משה אופיר:

אפשר להיכנס לדיון?

שי רוזנצוויג:

אני סיימתי.

משה אופיר:

בסדר גמור. שלומית, בבקשה. יו"ר ועדת ביטחון.

שי רוזנצוויג:

אני קודם רוצה לשאול אותך שאלה. לכמה ועדות, פגישות, הגעת? היו, אני סופרת, תשעה מפגשים.

שלומית ארצי:

מה זה קשור?

משה אופיר:

זה קשור.

שלומית ארצי:

למה זה קשור?

משה אופיר:

אז אני אסביר. הוועדה מתכנסת ומעבירה דיווח דיוק מה קורה במצב הביטחוני ביישוב.

שלומית ארצי:

מה, בזום?

משה אופיר:

| | |
|---------------|--|
| שלומית ארצי: | בוועדה. |
| שי רוזנצוויג: | שנייה, תן לה לסיים. |
| שלומית ארצי: | לא, לא היה בזום. |
| משה אופיר: | אז אני רוצה להגיד. |
| שי רוזנצוויג: | רגע, אבל היא לא הפריעה לך. |
| משה אופיר: | בפגישות של הוועדה מודיעים לי מראש שיכולים להגיע רק שני אנשים. יכולים להגיע רק שלושה אנשים. |
| שלומית ארצי: | אף אחד לא אמר את זה. |
| שי רוזנצוויג: | משה, היא לא הפריעה לך. תן לה לסיים את דבריה. אם תרצה להגיב, תגיב אחר כך. תן לה לסיים. |
| משה אופיר: | אבל מה זה קשור כמה הגעתי? אני לא מבין. |
| שי רוזנצוויג: | תן לה לומר את דבריה. |
| שלומית ארצי: | אם אתה מתלונן על חוסר דיווח, ועל חוסר שיתוף, ובטענה שאין מהימנות, שאנחנו לא מאמינים בכם, אז קודם כל תגיע לפגישות. אתה מוזמן, בכבוד. זה אחד. שתיים, אין פה עניין של מהימנות. כאשר יש 22 איש ומתבצעת חקירה באותה עת, אי אפשר לפרסם פרטים. זה שאמרו שיש פריצה, יופי. אז כתבו בפייסבוק. אבל אתה לא יודע מה מסתתר. מי שצריך לדעת, הקב"ט יודע, שי יודע, אודליה יודעת וגם אני. חברי הוועדה מעודכנים בפגישות. ואני חושבת שאתה גם רואה את השינויים שקורים. ואם היית בפגישה האחרונה, היית יודע - |
| משה אופיר: | לא הייתי בפגישה אחרונה, לא הייתי בפגישה לפני זה, |
| שלומית ארצי: | לא היית, אבל הגיעו 14. |
| משה אופיר: | ובצורה הזאת אני בכלל לא אבוא לפגישה. |
| שלומית ארצי: | אתה לא חייב. זאת התנדבות, |

- משה אופיר:** זה הכל. והזלזול הזה שלך בחברי הוועדה, זה מעורר בי שאלה אם אני בכלל רוצה לשים את השם הטוב שלי כחבר בוועדה. זה הכל.
- שלומית ארצי:** אתה תעשה את החושבים שלך. אני לא חושבת שמישהו פגע בכבודך ולא מתכוון לפגוע בכבודך. אבל חבל לקחת את זה למקומות האלה. היו שתי פריצות. ולא גל פריצות. והן מטופלות והן מטופלות א' בדרגת משטרה, ולא שלנו.
- משה אופיר:** כלומר חברי הוועדה לא צריכים לדעת מה שאת יודעת ואף אחד לא צריך לדעת.
- שלומית ארצי:** בנקודות זמן מסוימות, בהתאם לאירוע, לא.
- משה אופיר:** ולהודיע שהיתה פריצה, כאשר זה מתפרסם בפייסבוק,
- שלומית ארצי:** אתה לא יכול למנוע את זה. אתה לא יכול למנוע את הפרסום של האדם הפרטי. אבל אנחנו כוועדה חייבים לנהוג בזהירות, ואם יש פעולות משטרתיות שנעשות באותו רגע,
- משה אופיר:** אם מפרסמים שהיתה פריצה?
- שלומית ארצי:** אז פרסמו שהיתה פריצה.
- משה אופיר:** רגע, הפורצים יודעים?
- שלומית ארצי:** לא יודעת, הם קוראים פייסבוק?
- משה אופיר:** האנשים שנפרץ להם יודעים? אז מי לא יודע פה? מה זה, אנחנו לא מפרסמים לתושבי היישוב. אבל אנחנו כחברי וועדה, אני לא מבין את זה.
- שי רוזנצוויג:** נראה לי שאתם מקבלים בסוף את העדכון. הרי צריך להבדיל. בוועדת ביטחון זה לא כיתת כוננות.
- שלומית ארצי:** בדיוק.
- שי רוזנצוויג:** זאת אומרת זו לא קבוצה שברגע שקורה משהו, עזבו את הכל, ועדת ביטחון. זו ועדת רשות מייעצת.

לכשקורה -

- משה אופיר:** ... לתת לנו את הכבוד ולעדכן אותנו במה שקורה פה, גם זה לא?
- שי רוזנצוויג:** אם קורה אירוע בלילה, ושעתיים אחר כך אותו תושב נרגש מעלה משהו לפייסבוק, והחקירה עדיין בעיצומה, אגב, כל האירועים האלה עדיין בחקירת משטרה.
- משה אופיר:** מה זה חקירה בעיצומה? אבל להגיד לחברי ועדת ביטחון שהיתה פריצה זה פוגע בחקירה שבעיצומה?
- שי רוזנצוויג:** לא, אבל אני חושב שבדרך כלל אומרים לכם. תקשיב, אתה חושב שאתה צריך לקבל את זה באותה נקודת זמן, וזה לא יכול לקרות. כי זו לא כיתת כוננות. זו בסך הכל ועדה. היא יכולה לקבל את זה גם כמה שעות אחרי, מה קרה?
- משה אופיר:** אבל אנחנו לא מקבלים את זה בכלל. סליחה, אנחנו לא מקבלים בכלל. אם אנחנו שואלים אז אומרים לנו 'אנחנו לא נעדכן אתכם, כי אתם לא מהימנים'. מה זה הסיפור הזה? זה מקובל עליך?
- שלומית ארצי:** תקשיב, בזה הוא צודק. לא יצא פרסום באותו הרגע, שחברי הוועדה הם לא מספיק מהימנים?
- שלומית ארצי:** שי, שי, שי, הוא צודק. בקטע אחד הוא צודק,
- שי רוזנצוויג:** שבכל העדכונים, עדכונים חשובים עושים בפגישות עצמן. אתה לא יודע, כי לא היית שם.
- משה אופיר:** סליחה רגע, שי. אז אני אענה לעניין הזה. הפגישות האלה היו כאשר ביקשו ממספר מצומצם של אנשים.
- שלומית ארצי:** לא נכון. לא נכון.
- משה אופיר:** אני יכול להוציא את הווסטאפים. אל תגידי לי 'לא נכון'.
- שלומית ארצי:** אני כן אגיד לך. מה זאת אומרת?

משה אופיר: אז אני אוציא את הווטסאפים ואראה פה לכולם שביקשו כמות מוגבלת של אנשים להגיע. ואני לא בא לפגישות, בייחוד שהייתי חולה. אז בטח שאני לא אבוא ... את ועדת ביטחון, בגלל שהיא תוכל להגיד אוקיי.

שי רוזנצוויג: ניתן לשלומית לסיים את דבריה.

משה אופיר: אני מעלה הצעה,

שלומית ארצי: אני רוצה לסיים.

משה אופיר: שחברי הוועדה יקבלו עדכון מיידי על כל דבר ביטחוני שקורה פה. זה הכל.

שלומית ארצי: אוקיי, אז עם כל הכבוד. גם אם יכול להיות שהיה צריך להירשם בקבוצה שהיתה פריצה. אוקיי? אז הם קראו את זה בפייסבוק ולא בווטסאפ. לא אסון גדול. עכשיו, אם מחפשים כל הזמן למצוא מה לא בסדר, אז אני מבטיחה לך שתמצא.

משה אופיר: אני לא מחפש מה לא בסדר.

שלומית ארצי: אתה כן.

משה אופיר: אבל התקלה הזאת חוזרת על עצמה,

שי רוזנצוויג: אוקיי. תודה, שלומית. עוד מישהו פה?

משה אופיר: ואני גם רוצה את זיסמן, שיעדכן אותנו. הוא לא מעדכן אותנו אף פעם בתוצאות הטיפול.

שי רוזנצוויג: אריה, יש תוצאות טיפול של משהו שכבר ידוע ולא עודכנת?

אריה זיסמן: יש התקדמות גדולה מאוד.

שי רוזנצוויג: כי גם אני לא מכיר, לא רק שורה תחתונה. אני יודע שהמשטרה, לצורך העניין, האירועים האחרונים ... (מדברים ביחד) לא ניכנס למצב של אירוע כזה או אחר, בסדר?

משה אופיר: אנחנו כחברי ועדת ביטחון לא מקבלים עדכון של כל

אירוע. וכשאנחנו פונים אומרים לנו 'אנחנו נעדכן אתכם בסוף הטיפול' ואף פעם לא מעדכנים אותנו.

אבל גם לא מגיעים לישיבות להתעדכן.

שלומית ארצי:

אני חושב שחברי ועדת ביטחון כן צריכים לדעת כשקורה משהו. הם לא חייבים לדעת את זה, כמו שאתה טוען, בו זמנית, במייד. אם הם היו כיתת כוננות, כמובן שהם היו, אבל זאת ועדת רשות מייעצת.

שי רוזנצוויג:

אני לא רוצה שאריה יעזוב את הכל ויכתוב הודעות לאנשים.

משה אופיר:

אני חושב שלרוב עושים את זה.

שי רוזנצוויג:

לא, לא עושים את זה בכלל. שי, אני מודיע לך, לא עושים את זה בכלל.

משה אופיר:

בסדר. אני רוצה לשמוע את אייל. כן.

שי רוזנצוויג:

אני הייתי גם פעם חבר בוועדת ביטחון. בקדנציה הקודמת. וגם אז, כשהיו אירועים מיוחדים לא העבירו הודעות לוועדת הביטחון וגם ביררתי עכשיו, לוודא שאני לא -

אייל רוזנפלד:

ולא התלוננת על זה?

משה אופיר:

לא, לא התלוננת על זה.

אייל רוזנפלד:

אז אני כן מתלונן.

משה אופיר:

לחברי ועדת הביטחון הודיעו בישיבות.

אייל רוזנפלד:

אלא אם כן זה היה איזה אירוע חריג.

דליה נחום לוי:

אני חושב שהמשורר התכוון לזה שבאמת, הקבוצה הזאת נועדה כדי לבדוק 'חבר'ה, מי זמין ביום שלישי להיפגש, מי זמין', ואז כשנפגשים פעם ב, שם עולים כל הצרכים. לא מעלים את הדברים האלה בווטסאפ. אם היית כיתת כוננות מילא. אבל ישנן פגישות. ולכן אני אומר. קבוצת הווטסאפ נועדה כדי ליצור קשר

שי רוזנצוויג:

- כדי לראות מי זמין, מי יכול להגיע,
- משה אופיר:** אתה רוצה שיאסוף אותנו, 22 חברים, ולהודיע שהיתה פריצה? נגיד אם הוא לא עושה את זה בווטסאפ, אתה מצפה שיאסוף 22 חברים להגיד להם ... היתה פריצה?
- שי רוזנצוויג:** לא. אבל פעם הוא יכול, מחר מישהו אחר יכול. בסופו של דבר ועדה מייעצת מתכנסת כדי לשמוע על התקדמות, לייעל.
- שלומית ארצי:** שי, אני מתנצלת. אדם שלא מגיע לפגישות בוועדת הביטחון לא יכול לבוא ולהתלונן. עם כל הכבוד. אני מגיעה לכל פגישה. אני אפילו הגעתי פעם אחת כשלא הייתי יו"ר. לבד הייתי פה. אף אחד לא טרח לצאת מהבית. אז עם כל הכבוד, משה, תגיע לפגישות,
- משה אופיר:** יש לך פרוטוקולים של הישיבות?
- שלומית ארצי:** כן.
- משה אופיר:** אז אני מבקש, שי, אני מבקש שיירשם בפרוטוקול, אני מבקש את כל הפרוטוקולים של ועדת ביטחון.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אפשר להתקדם לנושא הבא?
- משה אופיר:** לא, ואני רוצה שפה יוחלט, אני מעלה להצעה, שכל אירוע, חברי ועדת הביטחון יעודכנו. אני לא אומר במידי, אני לא אומר באותה שנייה. אני לא אומר באותה דקה. אבל שיעודכנו.
- שי רוזנצוויג:** אני חושב שזה לפי שיקול דעתו של הקב"ט.
- משה אופיר:** אבל אני רוצה להעלות הצעה.
- שי רוזנצוויג:** אני מעלה להצעה נגדית שהעדכונים יהיו לפי שיקול דעתו של הקב"ט. זה הכל. הקב"ט מחליט, ומשם יו"ר,
- משה אופיר:** אבל הקב"ט אף פעם לא שולח שום דבר.

- שי רוזנצוויג:** אני ראיתי הודעה עכשיו שהוא שלח.
- משה אופיר:** מה? מה הוא שלח?
- שי רוזנצוויג:** אני לא יכול להגיד עכשיו. זה לא רלוונטי.
- משה אופיר:** מתי הוא שלח?
- שלומית ארצי:** 19 לינואר.
- משה אופיר:** בינואר?
- שי רוזנצוויג:** כן, לפני חודש וחצי.
- משה אופיר:** לפני חודש וחצי שלח הודעה?
- שי רוזנצוויג:** מה לעשות. ראיתי עכשיו. ולמזלנו, לא צריך לשלוח כל יום. כמו שוועדת שפ"ע תרצה לדעת על כל פיצוץ -
- משה אופיר:** אני אשמח מאוד אם לא ישלח. כשאין אירועים, שלא ישלח. אבל ברגע שיש אירוע, שישלח.
- שי רוזנצוויג:** אני חושב שבדרך כלל שולחים.
- משה אופיר:** אני אומר לך שלא. תסתכל בזה. דרך אגב, אתה בקבוצה הזאת, אם אני לא טועה.
- שי רוזנצוויג:** אני, מאז שהחלפת אותי, דאגת שאני לא ...
- משה אופיר:** מה?
- שי רוזנצוויג:** מאז שהחלפתם אותי בקבוצה, אין לי מה לעשות שם.
- משה אופיר:** אתה בקבוצה או לא בקבוצה?
- שי רוזנצוויג:** אני הקמתי את הקבוצה הזאת. אני יודע למה הקבוצה הזאת צריכה להיות, משה. כי אני הקמתי אותה. הקמתי אותה לטובת עדכון לפגישות. זו הסיבה שהקמתי אותה.
- משה אופיר:** אז אני מעלה להצעה, שי, שכל פעם שיש אירוע ביטחוני, שיעדכנו את חברי הוועדה. ואם יש אנשים לא מהימנים ב-22,

| | |
|---------------|--|
| שלומית ארצי: | אף אחד לא אמר את זה, ואל תכניס מילים. |
| משה אופיר: | את כתבת את זה. |
| שלומית ארצי: | לא, אני כתבתי שכרגע האירוע בחקירה. וכשיש 22 איש יש חשש לדליפה. כי אני רק אומר לאשתי, אני רק אומר לזה, וזה עובר. |
| משה אופיר: | אז מה אפשר להבין מזה? שחלק מה-22 מדליפים? |
| שי רוזנצוויג: | אנחנו חוזרים. המסר ברור. תעלה בבקשה להצבעה. |
| שלומית ארצי: | את משחק הטלפון - |
| שי רוזנצוויג: | אני חושב שזה מיותר. כי מה שאני מציע פה, יש היגיון. יעלו נושאים - |
| משה אופיר: | אני לא סומך על שיקול דעת של הקב"ט. אם הוא יש לו נטייה שלא לשתף בשום דבר את אף אחד. |
| שי רוזנצוויג: | באמת עכשיו, זה לא רציני. תגיע לישיבות, תקבל את כל העדכונים. |
| משה אופיר: | סליחה, אני עכשיו, אתה יודע מה? אני ביקשתי את הפרוטוקולים של הישיבות האלה. אני אעבור על כל הפרוטוקולים, אני אראה מה, |
| שי רוזנצוויג: | אפשר להתקדם לנושא הבא? |
| משה אופיר: | לא, אי אפשר להתקדם. אני אראה מה פספסתי. ואם אני אראה שבפגישות לא עלה שום דבר ממה שביקשתי, שאני חושב שצריכים לשתף את חברי ועדת ביטחון, אני אעלה את הנושא הזה שוב לישיבה הבאה. |
| שי רוזנצוויג: | בסדר. אוקיי. |

3.2 משה אופיר - מועד זימון ישיבת מועצה.

שי רוזנצוויג: הנושא הבא, משה אופיר – מועד זימון ישיבת

מועצה. קדימה. ביי, אריה.

***** מר אריה זיסמן יוצא מהשיבה *****

- שי רוזנצוויג:** מועד זימון ישיבת מועצה.
- משה אופיר:** הנושא הזה ראיתי שתפס גלים לאור העובדה שזימון הישיבה עם סדר יום יוצא ביום שישי בשעה שמונה בערב.
- אייל רוזנפלד:** יוצא ביום חמישי,
- משה אופיר:** עם סדר יום.
- אייל רוזנפלד:** סדר יום יוצא אחר כך, בנפרד.
- משה אופיר:** אני אמרתי סדר יום ואמרתי יום שישי. אז לא להפריע. תן לי עשר דקות, לפי החוק יש לי עשר דקות להציג את הנושא.
- שי רוזנצוויג:** תציג את הנושא בבקשה.
- משה אופיר:** יש לי עשר דקות להציג את הנושא. ואם אתה תחשוב שאני אמרתי משהו לא נכון, אתה יכול אחרי זה להגיד מה שאתה רוצה.
- שי רוזנצוויג:** קדימה, משה, בבקשה.
- משה אופיר:** הנושא הזה תפס גלים, לאור האירוע יוצא הדופן, שאני לא זוכר כמותו. ואני מאז שאני חושב סביב השולחן הזה, וזה הרבה מאוד שנים, שזימון לישיבת מועצה, עם סדר היום, שאנשים ידעו על מה הולכים לדבר, יוצא ביום שישי בשמונה בערב.
- שי רוזנצוויג:** אתה אומר זה אירוע חריג.
- משה אופיר:** סליחה, ביקשתי לא להפריע לי, נכון? ביקשתי לא להפריע לי. זה כולל גם ראש המועצה. מעולם לא עלה, לא קרה כזה דבר. עכשיו, נכון הוא שהזמנה, אני לא נכנס עם שישי-שבת נכלל או לא נכלל. זה

עורכת הדין תדבר על זה. מבחינתי זה לא משנה, כי הנקודה יותר רצינית מזה. יצא בזמן. הזמן אומר 36 שעות. ואכן יצא 36 שעות, אם אני סופר גם את שישי-שבת. יצא בזמן. וגם, עכשיו אני עונה לאייל שקפץ, וחשב שהוא יודע הכל. נכון שקיבלנו הודעה מוקדמת ביום חמישי בשמונה בערב, שאמורה להיות ישיבה ביום שני,

זימון.

שי רוזנצוויג:

הודעה על מועד ישיבה.

משה אופיר:

זימון. זה נקרא זימון.

שי רוזנצוויג:

יצא 48 שעות, 50 שעות, לא יודע מה. יצא. תהיה לכם ישיבה, תקבלו זה. אני חושב שכל העניין הזה באמת הוא לא רציני כל הסיפור הזה. אתה סתם מכניס לעצמך מקלות. אתה, כראש מועצה, שאחראי על המנכ"לית. כל האנשים סביב השולחן הזה, כולל המקליט והחברה שלו, אני בטוח שידעים על המועד של הישיבה הרבה לפני שאנחנו מקבלים אותו. בטח הם לא ידעו את זה ביום חמישי.

משה אופיר:

ידעו את זה ביום חמישי.

אודליה גוטל:

בסדר. אז אני בטוח שהם ידעו, את תעני לי אחרי זה. את תעני לי אחרי זה, בתורך. תהיי נימוסית.

משה אופיר:

אני משתדלת מאוד.

אודליה גוטל:

תעני לי מה שאת רוצה אחרי זה. אז אני חושב שזה לא רציני להודיע לאנשים, באופן שזה נעשה. עכשיו, אני גם העליתי את זה ושלחתי מייל לפני איזה חודש, חודשיים, לא זוכרים את זה. אמרתי, אני חושב שגם עלה פה בישיבת מועצה, זו לא פעם ראשונה שזה קורה. זה נראה שמישהו נזכר לקראת סוף החודש, החודש לא עשינו ישיבה. גם הישיבה האחרונה היתה ב-27, הישיבה היום זה ב-28.

משה אופיר:

- שירי זיידמן:** משה, תשים את המסיכה, בבקשה.
- משה אופיר:** אני לא יכול לדבר עם מסיכה.
- אודליה גוטל:** אין אפשרות כזו.
- שי רוזנצוויג:** אין בעיה, תתרחק קצת.
- שלומית ארצי:** זה נראה לי אבסורדי לגמרי. אנחנו כל היום מתרחקים, שומרים, בסוף יושבים בחדר, בחלל, אגב, למה את לא מכניסה את האף?
- משה אופיר:** גם בבית משפט אני חייבת לעמוד עם מסיכה ככה. ואוי ואבוי אם היא לא תהיה. באמת, בחדרים סגורים חייבים להיות עם מסיכה. חאלאס.
- שי רוזנצוויג:** כי בתחילת המשפט שלך אמרת שאתה לא זוכר מקרה כזה. עכשיו אתה אומר שהיה כזה לפני חודש.
- משה אופיר:** תן לי להתקדם. אני העליתי את זה בעבר. שחייבים להודיע פרק זמן ארוך יותר. עכשיו, נראה לי שיש פה הרגשה שאפשר לעשות מה שרוצים. אז לכן, אני גם כתבתי לכם במייל שיש פה גם צד חוקי לעניין הזה. מה שכתוב בתקנון. עכשיו, כנראה שכולכם יודעים אבל לא שמתם לב, שההזמנה לישיבה צריכה לצאת 36 שעות לפני הזה, הסדר יום צריך לצאת 36 שעות. ולעומת זאת, התקנון אומר ששאלות ונושאים לסדר היום צריכים להגיע למועצה 48 שעות.
- אודליה גוטל:** כולנו יודעים. למה אתה חושב שאנחנו לא יודעים?
- משה אופיר:** תני לי, אל תפריעי לי. תעשי לי טובה, אל תפריעי לי.
- אודליה גוטל:** אתה לא יכול לצפות ... משה, זה לא עובד ככה. אני מצטערת.
- משה אופיר:** אל תפריעי לי. אל תפריעי לי יותר.
- שי רוזנצוויג:** בוא נתקדם.

משה אופיר:

עכשיו נשאלת השאלה מה ההיגיון פה? איך בן אדם יכול להגיש נושאים לסדר היום 48 שעות, כשהוא מקבל, כשהוא לא יודע בכלל מה קורה, רק 36 שעות. השאלה הזאת עלתה לפני הרבה מאוד שנים, איך שהתקנון הזה התפרסם. אני באופן אישי בדקתי את הנושא. והתשובה היא מאוד פשוטה. מועצה מקומית חייבת בתחילת הקדנציה לקבוע את המועדים לישיבות המועצה. יום הראשון הראשון, היום השלישי, היום הרביעי. שכל חבר מועצה,

רחל שטיינר:

היה אמור להיות מחר, ברשימת תאריכים, ושינו את זה לאור מה שקורים דברים.

משה אופיר:

רק רגע. בהחלטת מועצה נקבע בזמנו מועד ... כך שעצם הוצאת ההזמנה עם סדר יום היא לא קובעת את מועד הישיבה. אני מדבר גם אליך. היא לא קובעת את מועד הישיבה. מועד הישיבה נקבע מראש בתחילת הקדנציה. עכשיו, מכיוון שאנחנו בתקופה מיוחדת, עם הקורונה וזה, אז אני בזמנו העליתי הצעה שאתם שכחתם אותה כבר. אמרתי אוקיי, בגלל שאנחנו בתקופה מיוחדת, אז לא נעמוד על זה שהישיבות יהיו בשבוע השני בכל חודש ביום שני, אני כבר לא זוכר מתי זה היה. אלא נהיה יותר גמישים, אבל לפחות תיתנו לנו הודעה שבוע מראש. כי יש אנשים שהם לא כל כך גמישים. הם לא עובדי מועצה. וזמנם ועתם -

רחל שטיינר:

מה זה קשור? גם אנחנו לא עובדי מועצה.

משה אופיר:

יש אנשים שהם עסוקים גם בשעות הערב. מה לעשות? אז או שאנחנו מחליטים כאן ועכשיו שההזמנות יצאו עם סדר יום שבוע מראש. לפחות שבוע מראש. או שאני אבקש לחזור ולקבוע את המועדים, או לקבוע מועד שידוע מראש לכולם מתי יהיו הישיבות מראש. בשבוע הראשון לחודש, בשבוע

השני לחודש, לא יודע מתי. אבל שאני אדע מראש לתקופה ארוכה.

מתי אני צריך להיות בישיבות מועצה. החוק מחייב את זה. אז או שאנחנו הולכים לגמישות, שאין לי בעיה עם זה. שבוע מראש זה מספיק. אבל לא יכול להיות יומיים, שלושה מראש. יש אנשים שלא יכולים לעמוד בגזירה הזאת. אז אנחנו לא מקיימים את התקנון על מועדים קבועים לישיבות. ומזלזלים ונותנים הזמנה ביום שישי בלילה. אז זה לא יכול להיות.

תודה. מי רוצה להגיב ראשון? את רצית, שלומית, משהו? שלומית, אחרי זה דליה.

שי רוזנצוויג:

אני רציתי. אני חושבת, קודם כל, אודליה, אני בסדר עם זה. אני מסתכלת על רשימת הנושאים. לא נדרשתי לשום הכנה. אולי בקטנה. סך הכל ידעתי מראש על כל מה שקורה פה. וזה בסדר. אני חושבת שזה עולם אינטליגנטי. אנחנו יכולים למצוא גמישות וסבלנות והכל בסדר. מבחינתי הכל בסדר. אין פה ישיבה מורכבת. ישיבה מאוד פשוטה. גם מצומצמת מבחינת אנשים. לא רואה בזה שום מניעה.

שלומית ארצי:

דליה.

שי רוזנצוויג:

נכון שבמקרה הספציפי הזה, שלומית, סדר היום הוא לא עמוס. אבל אותי זה הלחיץ. כי זה היה בשלוף. והתלבטתי. לבטל את מה שהיה לי, לא לבטל את מה שהיה לי. בקטע הזה משה צודק. אנחנו צריכים לקבל איזשהו טווח זמן, שיהיה לנו מספיק זמן לא להתכונן לישיבה, זה לא להכין שיעורי בית.

דליה נחום לוי:

בסדר, כמה פעמים זה קרה? ... כולנו אנשי עבודה. כמה פעמים את מגיעה למשהו בדקה ה-90? קורה.

שלומית ארצי:

שלומית, רגע, סליחה. ... אני מאוד מקפידה להגיע לכל הישיבות. וכשאני יודעת סדר יום מראש, זאת

דליה נחום לוי:

אומרת לא סדר יום, לא מעניין אותי התוכן, אלא התאריך, שאני אדע שיש לי בעוד שבוע ישיבה. וכשאני עובדת על היומן שלי אני יודעת, בתאריך הזה לא לקבוע שום דבר.

אני מסכימה איתך.

שלומית ארצי:

אני לא צריכה את הזמן להכין שיעורי בית.

דליה נחום לוי:

לא, אני מסכימה איתך. השאלה היא אם הדיון הזה הוא אחרי פעם אחת שאודליה מפשלת במרכאות, או שזה משהו שחוזר על עצמו.

שלומית ארצי:

לא, זה משהו שחוזר על עצמו בתקופה האחרונה, וזה בגלל הלחץ של כל הקורונה והבלגנים. שום דבר לא היה סדיר. אבל זה הגיוני לבקש שאנחנו נחזור לאיזשהו תלם.

דליה נחום לוי:

לפני כולם. קודם כל, חד משמעית, ראוי וצריך שיהיה תאריך שהוא מסודר. גם לנו כמועצה זה הרבה יותר נוח. מן הסתם הקורונה הזיזה לנו את התאריכים ובעצם יצא מצב שעשינו ישיבה ב-28 לחודש, ואתה לא יכול לעשות שבוע אחרי עוד ישיבה כי אין לך נושאים. והדברים זזו בהתאם. פתחנו שנה חדשה. אגב, משה, הישיבה הזאת היא בזכותך, בזכות הנושאים שאתה העלית, ונתנו לנו בעצם את הבשר לישיבה הזאת. כי אם לא, לא היה לנו באמת שום נושא שהיה חשוב להעלות אותו היום. ויש עוד חובה אחת שחשוב מאוד שכולם יזכרו אותה, על פי התקנות. וזה שצריך לקיים לפחות עשר ישיבות בשנה, ישיבות מועצה. ומה שקרה זה בעצם שאנחנו נמצאים בתחילת שנה. חודש פברואר.

אודליה גוטל:

והשיקול היה האם אני מקיימת ישיבה החודש ובעצם משאירה לנו את האפשרות במהלך השנה, שזה חגים, שזה יולי אוגוסט, לא לקיים ישיבות. או שמוותרת על הישיבה היום ובעצם מוחקת לעצמנו

אפשרות להמשך השנה. ומכיוון שכולנו יודעים איך עברה עלינו השנה האחרונה, ההחלטה היתה כן לקיים את הישיבה. ומשה, אני רואה שהצלחת להכניס את כל הנושאים שהיו חושבים לך. והנה, גם בגלל שלא היו הצעות אחרות לסדר, שלושת הנושאים שלך נמצאים פה.

- משה אופיר:** יש עוד נושא שלי שהעברתם לסדר יום הרגיל.
- אודליה גוטל:** כי הוא היה נושא שאנחנו רצינו להעלות, אז ככה הורדנו אותו לתוך הסדר יום שלנו שוב.
- משה אופיר:** אחרי זה היה לי 3.1, 3.2, 3.3 ו-3.4.
- אודליה גוטל:** אז אתה רואה? הרווחת מהישיבה הזו והרווחת מזה שזה יצא צפוף. בכל מקרה, המטרה שלנו בהחלט להמשך השנה לחזור לשבוע השני של החודש, ביום רביעי. בתקווה שלא יהיו סגרים, שלא יהיו מתחמי חיסונים, שלא יהיו דברים שיפלו בדרך.
- שי רוזנצוויג:** אבל גם נקודתית, אם נסתכל על הישיבות האחרונות, כל הישיבות האחרונות, שאגב מחמש הישיבות האחרונות, לשלוש מהן לא הגעת.
- משה אופיר:** אני מבקש להפסיק להשתמש בתירוץ הזה שאתה עושה אותו והיא עושה אותו, שניכם לא יודעים מה עובר עלי. ואם הייתי בא, הייתם מבקשים ממני לצאת.
- שי רוזנצוויג:** לא הפרעתי לך.
- משה אופיר:** אוקיי? אז לכן אני מבקש -
- שי רוזנצוויג:** לא הפרעתי לך. אני רק מציין. אנחנו בעובדות עסקינן.
- משה אופיר:** לא לדבר לקהל ולהגיד משה אופיר צועק אבל הוא לא בא לישיבות. השטות הזאת אתה יכול לשמור.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אז אני רק רוצה לסיים -

- משה אופיר:** דרך אגב, הסתכלתי בפרוטוקולים של הישיבות. לא ראיתי שפספסתי שום דבר.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי. אז מצד אחד אתה אומר 'תנו לי...', מצד שני אתה אומר 'לא נורא, לא באתי, לא נורא'.
- משה אופיר:** אני בא לישיבות כאשר אני יכול להגיע לישיבות. זה הכל.
- שי רוזנצוויג:** אני לא הפרעתי לך.
- משה אופיר:** השתתפתי בישיבות מועצה פי מאה ממך.
- שי רוזנצוויג:** אני יכול לסיים או שתפריע לי? תן לי להגיד את מה שאני רוצה. אם תרצה אחר כך להגיד משהו לסיכום, בסדר גמור.
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד משהו לסיכום.
- שי רוזנצוויג:** תגיד, אין שום בעיה. אני רוצה לומר, לא יודע אם קראת בעיתון, באמת, אני לא יודע אם אתה איתנו בכלל. בחודש האחרון היינו בסגר. לא יכולנו להיפגש. לא יכולנו לדבר. בהזדמנות הראשונה שיכולנו לעשות את זה, ביקשתי, כדי לתת לכם במה, לאופוזיציה, לכל מי שלא נמצא בהנהלה. אולי להעלות דברים. הישיבה הזאת בשבילך. אני אומר לך. היא בשבילך, היא בשביל אורית, היא בשביל אלי, שאני לא מתראה איתם, לא מדבר איתם כמו שאר החברים פה על בסיס יומי, לתת להם את האפשרות להעלות. אני לא זה שאיחז בזה ואגיד 'טוב, זה מקשה קצת על כולם, אז בואו לא נעשה'. אז מצאנו את היום, והתעקשתי, למרות שבשבוע שעבר בימים האלה היה מתחם חיסונים. היו ימים מאוד הקטיים לכולם. עכשיו אני לא אומר. כן הגעת לשלוש מתוך חמש, זה לא משנה.
- משה אופיר:** קודם כל זה לא נכון, זה שקר. זה שקר. אתה סתם זרק מספרים. יש לך הוכחה למה שאתה אומר?

שלא באתי לשלוש מתוך חמש. בבקשה תוציא את הפרוטוקול. אני טוען שזה שקר.

בוודאי שיש הוכחה.

אודליה גוטל:

לא באתי לישיבה הקודמת כי הייתי חולה.

משה אופיר:

אני יכולה לדבר? אתה רוצה את התאריכים שלא היית בהם? כי יש לי אותם -

אודליה גוטל:

בלי שקרים פה. בלי שקרים ובלי לעשות דאוונינים.

משה אופיר:

את יכולה להגיד לפרוטוקול -

שי רוזנצוויג:

אני אומר לפרוטוקול שאתה משקר.

משה אופיר:

אוקיי. אני מבקשת ש... (מדברים ביחד)

שלומית ארצי:

אני עוד לא סיימתי, עם כל הכבוד. אתה מעלה עכשיו, זה הדבר שהיה חשוב לך להעלות. אז אני אומר. זו לא שיטת העבודה שלנו. רוב הישיבות קיבלתם שבעה, שמונה, עשרה ימים, שבוע וחצי לפני. זו לא תקופה קלה. אני התקשתי שכן תהיה עכשיו פגישה, כדי שתוכל להעלות את מה שאתה רוצה. אולי אורית, אולי אלי, אולי דליה ירצו להעלות את מה שחשוב להם. נכון, אני בא לעדכן על קורונה. לא נדרשת ההצבעה שלכם. אבל בכל זאת, אני מעדכן אותך. אנחנו לא מדברים על בסיס יומי, לעדכן את הציבור ואתה ביום רביעי כבר שלחת את השאלות שלך ואת הנושאים לסדר. ביום חמישי, רגע, שנייה,

שי רוזנצוויג:

שלחתי לפני שבועיים, שלושה.

משה אופיר:

רוצה אומר שבשבוע הזה, השיח הזה סביב הישיבה עלה כל השבוע. ביום רביעי שלחת תזכורת, וביום חמישי קיבלתם זימון. וביום שישי לקחנו את כל מה שכתבת, as is, לא הוספנו כמעט דברים, חוץ מעדכון על קורונה, והכנסנו את זה. מה קרה? האם זו היתה שיטת העבודה? ואני אומר, קל מאוד לבדוק אותה.

שי רוזנצוויג:

אז ניחא. זו לא שיטת עבודה. זה יוצא מן הכלל. אתה אמרת שאתה לא זכרת בכל התקופה שלך מקרה כזה. נכון, זה לא משהו שקרה. זה לא מאפיין אותנו.

ועם זאת, אני חשבת שכן, יהיה נכון לתת לכם את הבמה להעלות. בטוח יהיה לכם דברים חשובים לשאול. על חזרה ללימודים, אולי על הקורונה. אולי יש כאלה שיש להם בעיה מיוחדת. זו הבמה שלכם. אתה העלית את מה שהעלית.

אגב, בסדר גמור ואנחנו מתייחסים עניינית. ואם עוד מישהו היה רוצה להעלות, זה הזמן שלו. אני יודע מה יקרה בעוד שבוע? אולי יהיה עוד פעם סגר, אולי לא נוכל להיפגש? לקחת בשתי ידיים, זו לא תקופה רגילה. זה מה שאני רוצה להגיד. אני לא בא בטענות, עוד פעם, ואני לא חושב שמישהו פה רצה לפשל או לעשות רע או סתם להציק. כולנו היינו מעדיפים עכשיו אולי לעשות משהו אחר. אבל מנהל תקין, להשתדל לעשות פעם בחודש ישיבה, הגם שזה לא מתאפשר לנו בגלל התקופה. הנסיבות השתנו. בואו נשווה תפוחים לתפוחים. אז קרתה הישיבה הזאת עכשיו.

לא עשינו ישיבת מחטף כדי להעביר פה איזה משהו מהר. לא, ממש לא. מי שיכל, הגיע. מי שלא יכל, לא הגיע. זה בסדר, נשמור לנו את הזכות בימים של החגים, בעזרת השם, לא לקיים ואז לאפשר פה גמישות. אין פה משהו שהוא אישי. אני חושב שאפשר להתקדם לנושא הבא. אלא אם כן מישהו עוד רוצה להגיש משהו.

אני רוצה, כן. אני מצפה מהישיבות האלה שלנו שהשיח יהיה אחר, משה. לא נעים לשמוע 'אתה משקר', השיח יהיה אחר. מילים כמו 'אתה משקר',

רחל שטיינר:

| | |
|---|----------------------|
| 'תהיי בשקט'. | שירי זיידמן: |
| 'את לא מבינה, תהיה בשקט', זה לא לעניין. | רחל שטיינר: |
| אפשר להתעלות מעל זה. | שי רוזנצוויג: |
| לא אמרתי לה שהיא לא מבינה. ולגבי הנוכחות בישיבות, באמת זה לא נכון. | משה אופיר: |
| אבל אתה שוב, אתה מתפרץ, אתה מדבר בטונים לא נעימים. אני אומרת לך את התחושה שלי. התחושה שלי לא נעימה לשבת פה. אנחנו בתקופה שלא היתה אף פעם. זמן קורונה זה זמן שלא היה בכלל. והעשייה ביישוב הזה היא מדהימה. יש פה עשייה בכל כך הרבה תחומים, בכל כך הרבה כיוונים, כדי לעשות טוב לתושבים, כדי לעודד עד כמה שאפשר, ואלה שנושאים את הדגל זה השניים שיושבים פה, שי ואודליה בעיקר, | רחל שטיינר: |
| שיש לי משהו להגיד על זה גם, בשביל זה ביקשתי להעלות את זה על סדר היום. | משה אופיר: |
| בסדר. רגע, רגע. ואני חושבת שאם הדברים נעשים לפעמים בזמן קצר יותר, אז גם לנו יש את האפשרות לנשום עמוק ולהגיד 'זה בסדר. הם עושים'. אף אחד לא רצה לעשות את זה כשיטה. ממש לא. אנחנו רואים שהעבודה נעשית בצורה רצינית. | רחל שטיינר: |
| אתה בעצמך אמרת שזה חריג. | שי רוזנצוויג: |
| זהו, תודה. | רחל שטיינר: |
| אוקיי. עוד מישהו רוצה, לפני שאני מדבר? | משה אופיר: |
| אולי אני אסכם, אחרי שתסכם. | שי רוזנצוויג: |
| אני רוצה להגיד שאני מצטרפת לכל מילה שרחל אמרה. אני חושבת ששאפו על העבודה ביישוב. אני חושבת שבאמת נעשים פה המון דברים שאנחנו לא רואים. יש אולי דברים שאני אסכים יותר, יש פחות. | שלומית ארצי: |

אבל בסך הכל, יש פה עשייה ובזמן מטורף, עם הרבה חולי קורונה, לא מעט. היישוב שלנו לא נקי. ואנחנו יושבים לנו בבית ואיזה כיף זה להעביר ביקורת. נורא כיף.

זהו, סיימת?

משה אופיר:

כן.

שלומית ארצי:

יופי. אני רוצה להגיד שיש פה עניין עקרוני. אני רוצה שאתם תבינו. המחוקק אפשר לחברי מועצה שלא יושבים בהנהלה, נתן להם שני כלים עיקריים, איך שאני רואה את זה, ולפי התקנות. זה להעלות נושאים לסדר יום ולשאל שאילתות. שאר הדברים הם יכולים להביע את דעתם, באופוזיציה, יכול ראש המועצה ...

משה אופיר:

דבר נוסף יש לך. למרות שהמועצה נתנה לך את האופציה לשאול אותו באופן אישי.

רחל שטיינר:

רחל, אני לא שומע אותך, חבל.

משה אופיר:

אתה שומע רק את עצמך. חבל.

רחל שטיינר:

אני לא שומע אותך כי אני מדבר. כשאני מדבר, אני לא שומע. אני עובד רק בערוץ אחד. המחוקק נתן שני כלים לחברי האופוזיציה, זה שאילתות ונושאים לסדר היום. בשיטת העבודה הזאת, שראינו פה לאחרונה, יכול להיות שלאורית או לאלי היו שאלות. שאילתות.

משה אופיר:

למה הם לא שאלו, כמו שאתה שאלת? אתה שלחת.

שירי זיידמן:

אני יכול לסיים.

משה אופיר:

אתה יכול לסיים, ואתה יכול להגיד.

שירי זיידמן:

לא, אבל פה אתה מדבר בשם עצמך, לא בשם אלי ולא בשם אורית. ...

רחל שטיינר:

יכול להיות שלאורית או לאלי או לדליה או לי,

משה אופיר:

| | |
|--|----------------------|
| זה לא דיון, זה ... | שירי זיידמן: |
| זה כן דיון. ... | משה אופיר: |
| אתה לא נותן לאף אחד לדבר. אתה יכול לעשות ככה ואתה יכול לזלזל. ... | שירי זיידמן: |
| חבר'ה, אנחנו בשליש האחרון שלו, שירי, שירי, | שי רוזנצוויג: |
| לא, שי. משה אופיר, | שירי זיידמן: |
| שיסיים ונתקדם. | שי רוזנצוויג: |
| לא, רגע, בסדר. אתה יכול לא להתייחס - | שירי זיידמן: |
| אני לא מתייחס אליך. | משה אופיר: |
| אתה הבן אדם היחיד, פחות או יותר, שלא מתייחס. | שירי זיידמן: |
| את חושבת שאני נוכל ואני שקרן. | משה אופיר: |
| אתה נוכל ואתה שקרן - | שירי זיידמן: |
| ואמרת את זה לפרוטוקול, לכן אני לא מתייחס אליך. | משה אופיר: |
| אתה יכול לא להתייחס, אפשר להתקדם. תודה רבה. שלום. אתה גם יכול להמשיך להתייחס. גם הדברים שאתה מעלה כאן... | שירי זיידמן: |
| רגע, רגע, שנייה. אני רוצה לתת לו שתי דקות לסיים. | שי רוזנצוויג: |
| ... בכל ישיבה זה בסדר? האלימות המילולית שהוא מפגין בכל ישיבה ואף אחד לא אומר שום דבר, זה בסדר? חוץ מרחל, שאמרה את זה עכשיו? לא. האלימות המילולית שלך לא מקובלת. ולא מעניין אפילו מה אתה תגיד. אתה אלים מילולית. אתה היית ככה בכל המועצות, והגיע הזמן שמישהו יגיד לך שתפסיק להתנגד באלימות מילולית. מה לעשות? | שירי זיידמן: |
| שי, אני מדבר, ואתה לא נותן לי לדבר. אתה יו"ר הישיבה, אתה חייב לתת לי לדבר. אנשים שקוטעים אותי באמצע, | משה אופיר: |

- שירי זיידמן:** אתה אדם אלים ... ככה אתה בכל המועצות. ככה אתה אמרת ...
- משה אופיר:** אני שאלתי מקודם אם יש למישהו עוד מה להגיד. אמרו לי 'לא'. עכשיו קופצת האישה הזאת לתוך הדברים שלי ולא נותנת לי להמשיך. אני לא מבין את זה.
- שי רוזנצוויג:** חבר'ה, בואו,
- משה אופיר:** אני קיבלתי רשות דיבור, אני מבקש להשתמש בה.
- שי רוזנצוויג:** בואו, אני נתתי רשות דיבור לסיים. בסדר, אז הוא נוזף, ואנחנו אמרנו את שלנו.
- שירי זיידמן:** הוא נוזף?
- משה אופיר:** תגידו מה שאתם רוצים. רק תן לי לדבר. שמע, מה שקורה פה זה מניעת הזכויות החוקיות של חברי מועצה להשפיע.
- שי רוזנצוויג:** מדוע אתה אומר? כי יכול להיות שלאורית או לאלי, תשמע רגע, היו נושאים לסדר היום ושאליות, היו באים.
- רחל שטיינר:**
- משה אופיר:** ומכיוון שהם קיבלו התראה בזמן קצר, ביום שישי בלילה, הם לא הספיקו להעביר את זה. עכשיו אתה שואל אותי איך אתה ידעת?
- שי רוזנצוויג:** לא,
- משה אופיר:** אז אני אענה לך, גם שלא שאלת.
- שי רוזנצוויג:** אתה שלחת את השאליות שלך כי היה חשוב לך, שבועיים לפני. היה חשוב לך.
- משה אופיר:** אבל החוק לא מחייב אותי לשלוח. ... אני בדרך כלל, אם לא שמת לב, אני מחכה לראות מה יש בסדר היום, ולפי זה אני שואל או מעלה נושאים לסדר היום. תאר לעצמך באופן תיאורטי, שיש לי שני נושאים לסדר היום שאני רוצה להעלות. ואני יודע

שלפי החוק, אם עוד שואלים שאלות, נושאים לסדר היום, אני יכול להעלות רק אחד. אז כל עוד לא קיבלתי את סדר היום, יכול להיות שאני אסתפק בנושא אחד שהוא במילא בסדר היום. כמו שקרה פה. לכן, זה שלא מודיעים לאנשים מראש, לחברי מועצה, פוגעים בזכותם.

אני חושב שאתה ... אתה לא מתאר שיטת עבודה. אתה מתאר מצב חריג. רגע, שנייה. שלומית הצביעה ואחרי זה דליה ועוברים באמת.

שי רוזנצוויג:

אתה פוגע בזכותם להעלות נושאים.

משה אופיר:

אני קיבלתי את רשות הדיבור. אני רוצה להגיד משהו. אופוזיציה יש לה משקל. מאוד. חיובי ומשמעותי בתוך המועצה. יחד עם זאת, ובאמת, והוא יכול לפתוח אפיקים של חשיבה אחרת, להזהיר אותנו, איפה אנחנו עלולים ליפול, להרחיב את שדה הראייה שלנו, כי לפעמים אנשים נעולים על קונספט. אבל לצערי משה יושב פה ומחפש איך להשמיץ. בהתחלה הוא התחיל עם ועדת ביטחון. אחרי זה הוא עבר לאודליה, ואחרי זה הוא עבר לרמה האישית של 'קשקשניות',

שלומית ארצי:

ולא מתייחסים אליו,

שירי זיידמן:

ולא מתייחסים אליו ולא נותנים לו כבוד ולא מתייחסים כראוי.

שלומית ארצי:

היא אמרה עליך שאת נוכלת.

משה אופיר:

שמעתי.

שלומית ארצי:

היא אמרה עליך שאת נוכלת. אז אני מתייחס אליה. מבחינתי, היא פסולה להיות חברת מועצה. את פסולה להיות חברת מועצה. ברגע שאת אומרת על חברי מועצה, כולל על שלומית, שאנחנו נוכלים, שאנחנו רוצים להשתלט על המועצה, ואנחנו זה, אז

משה אופיר:

את לא מבינה את התפקיד שלך כחברת מועצה ומבחינתי את לא קיימת, את אפס מאופס.

אוקיי. אני מסכם את זה.

שי רוזנצוויג:

אתה מיותר. אתה היית מיותר לפני שנה. והיית מיותר לפני עשר שנים. פרוטוקולים של ישיבות מועצה מוכיחות את זה. כל ראשי המועצה הקודמים, לצערי אחד לא בחיים, יכול היה להעיד שאתה מיותר. עכשיו, בשנתיים וחצי האחרונות אנחנו עשינו כאן לא פי מיליון, פי שני מיליון ממה שאתה אי פעם עשית ב-25 שנים שאתה יושב בישיבות האלה. כשאתה תתחיל לעשות משהו ליישוב הזה, חוץ מאשר לצעוק על אנשים כאן ולהכפיש ולתקוע מקלות בגלגלים, ברגע שתפעל למען היישוב הזה ולמען התושבים כאן, יהיה אכפת לך, אז אנחנו נדבר בצורה שווה.

הנושא הבא. משה אופיר,

שי רוזנצוויג:

רגע, רגע. יש לי הצעת החלטה בעניין הזה, של הישיבות מועצה.

משה אופיר:

בבקשה. תעלה. סליחה, דליה. רגע, רגע, דליה. פספסתי, סליחה. טעות שלי.

שי רוזנצוויג:

לפני שאתה נכנסת להצעת החלטה, משה, אני חושבת שהנושא הובן, הובהר. אף אחד פה לא עשה מעשה של בכוונה תחילה. העלינו את האי נוחות ואת אי הנעימות מזה ברגע האחרון. שי ואודליה לוקחים את זה לתשומת לב וידאגו שזה יותר לא יקרה. או ישתדלו. אנחנו בתקופה,

דליה נחום לוי:

בהתאם לנסיבות.

שי רוזנצוויג:

ישתדלו בהחלט. אבל יש לי שאלה לגיתית. ישיבת מועצה בזום לא נספרת כישיבת מועצה?

דליה נחום לוי:

אין אפשרות לעשות ישיבת מועצה בזום.

משה אופיר:

עו"ד גיתית שרמן: משרד הפנים הוציא הנחייה ברורה, כיוון שהיתה אי בהירות בעקבות הסגר הראשון והשני. הוציאו הנחייה ברורה שאסור לרשויות מקומיות לנהל ישיבות מועצה בזום ואסור לקבל החלטות. ויש רשויות שבתחילת הקורונה גם קיבלו החלטות בזום והם קיבלו עכשיו פניות של משרד הפנים שהחלטות בטלות. זה לא נתון לשיקול דעת. ישיבות מועצה הופרדו בתקנות שעת חירום ומועצה יכולה להתכנס.

- דליה נחום לוי:** בכל אופן, משה. אני חושבת שהנושא מוצה.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו רוצים להמשיך לעבוד לפי החוק. איזה הצעת החלטה אתה יכול לתת? נעבוד לפי החוק.
- דליה נחום לוי:** לפי התקנון. חבל להמשיך לדוש בזה.
- משה אופיר:** אוקיי. אני רוצה להעלות הצעת החלטה.
- שי רוזנצוויג:** זה גם חד פעמי. בוא, אם זה יקרה עוד הרבה פעמים, תראה שיש פה שיטה, ההצעה שלך תהיה הגיונית. קרה פה משהו שהוא חריג, אתה בעצמך אמרת, ואני מודה. הוא באמת חריג.
- משה אופיר:** תשמע, עכשיו אני עונה לגברת אודליה ולך, שאמרו בתחילת הדיון שאתם ידעתם רק ביום חמישי על מועד הישיבה. אני לא רוצה לשאול את גיתית מתי היא קיבלה הודעה על הישיבה,
- אודליה גוטל:** תשאל אותה.
- משה אופיר:** אני לא רוצה לשאול.
- שי רוזנצוויג:** תשאל אותה לפרוטוקול.
- משה אופיר:** אני לא רוצה לשאול.
- עו"ד גיתית שרמן:** אני יכולה להגיד לך שביומן שלי זה אפילו לא היה רשום, ואני קיבלתי ביום שישי בבוקר.
- משה אופיר:** אני לא רוצה לשאול אותך.

עו"ד גיתית שרמן: אבל אני התארגנתי בהתאם.

משה אופיר: אני לא רוצה לשאול אותך. אז אל תעני לי.

אודליה גוטל: תשאל, אתה יכול לשאול.

משה אופיר: אני לא מאמין.

דוברת: איך אתה מדבר ככה? חצוף!

משה אופיר: אני לא מאמין שזה רק ביום חמישי פתאום הוחלט

שביום ראשון תהיה ישיבה. אי לכך, רגע, תן לי

לסיים. אי לכך, לאור העובדה ... לאור העובדה שזו

לא פעם ראשונה שזה עולה, דליה, אני עונה לך גם.

זו לא פעם ראשונה שזה עולה, אני העליתי את זה

כבר. אמרתי את זה כבר בעבר. ... אז אני מבקש

שתהיה פה החלטה שאנחנו מקבלים הודעה על

ישיבות או שבוע מראש, או שאנחנו חוזרים למועד

שנקבע, ואתה תזכיר לנו,

אודליה גוטל: אנחנו כבר אמרנו שאנחנו חוזרים למועד שנקבע.

משה אופיר: מתי נקבע המועד הקבוע.

אודליה גוטל: הוגדר בשבוע השני בכל יום רביעי בחודש,

משה אופיר: שבוע שני, בכל יום רביעי.

אודליה גוטל: שבוע שני בחודש, יום רביעי, ואמרתי לפני כל מה

שאתה אמרת עכשיו, שאנחנו נחזור לשם החל

מחודש מרץ. זה אומר שהישיבה הבאה -

שי רוזנצוויג: אגב, אם ישתנו הנסיבות, אנחנו נדחה. עוד פעם, אם

עכשיו עוד פעם יהיה לי מתחם חיסונים,

משה אופיר: אין לי בעיה שזה לא יהיה במועד הקבוע, אבל אני

רוצה הודעה של שבוע מראש. אם זה מוסכם פה, אז

כן. ...

שי רוזנצוויג: אם אתה קובע את זה שחוזרים לימי רביעי בשבוע

השני לחודש, אז לא צריך לקבל. אתה פשוט מסמן

לך את השבוע הזה. אם תהיה דחייה, תקבל הודעה.

- משה אופיר:** אבל אני רוצה הודעה שבוע מראש.
- שי רוזנצוויג:** על דחייה?
- משה אופיר:** לא, על המועד החדש. אם אתה דוחה מיום רביעי ליום חמישי, זה לא מקובל עלי. אתה מודיע לי יום מראש, ... כמו שאני מקבל פה הודעות. תבוא לישיבה מחר בצהריים. מה אני יכול לבוא לישיבה מחר בצהריים? רגע, אני מבקש -
- שי רוזנצוויג:** מי בעד ההצעה של משה?
- משה אופיר:** שאם אנחנו לא עושים את הישיבה במועד שנקבע, לפחות הודעה על המועד החדש תבוא שבוע מראש.
- שי רוזנצוויג:** מי בעד ההצעה? משה. מי נגד? שי, שלומית, רחלי. מי נמנע? שירי, אייל ודליה.

החלטה: מאשרים ברוב קולות לדחות את ההצעה של משה אופיר שבמידה וישיבת מועצה נדחית, תהיה על כך הודעה לפחות שבוע מראש.

בעד: משה אופיר.

נגד: שי רוזנצוויג, שלומית ארצי, רחל שטיינר.

נמנעים: שירי זיידמן, אייל רוזנפלד, דליה נחום לוי.

- משה אופיר:** את רוצה הודעה יום מראש לישיבות?
- שי רוזנצוויג:** אני מציע הצעה נגדית. להמשיך לעבוד לפי התקנון, ולתת התראה כמה שאפשר מראש. מי בעד? שי, דליה, שירי, רחלי, אייל ושלומית.

החלטה: מאשרים ברוב קולות את ההצעה הנגדית של ראש המועצה - המועצה תמשיך לעבוד לפי התקנון ובמקרה של דחיית ישיבת מועצה תיתן התראה כמה זמן שאפשר מראש.

בעד: שי רוזנצוויג, דליה נחום לוי, שירי זיידמן,
 רחל שטיינר, אייל רוזנפלד, שלומית ארצי.
 נגד: משה אופיר.

3.3 משה אופיר – בטיחות נסיעה בכביש 55.

שי רוזנצוויג:
משה אופיר:

הנושא לסדר הבא, בטיחות כביש 55, בבקשה.
 בזמן האחרון היו מספר אירועים על כביש 55.
 בעיקר באזור המשתלות. האירועים האלה נגמרו,
 לשמחתנו, בלי הרוגים אבל היו יותר מדי אירועים
 מהסוג הזה. הדבר הזה נובע, כמו שכולנו יודעים,
 מעומס התנועה בכביש ובעיקר מהעובדה שאנשים
 נכנסים למשתלות.

בן אדם שבא ממערב, אחרי שהוא מסיים את הקניות
 שלו, רוצה לחזור ממערב ועושה את הפנייה שלו
 באמצע הכביש, לא משנה אם מסומן פס לבן או פס
 מקווקוו. בן אדם שבא מאלפי מנשה ורוצה לקנות
 פירות בכניסה לחבלה, לא מעניין אותו שהכביש שם
 אין פנייה שמאלה, והוא פונה שמאלה ובדרך כלל
 התאונות הן שם, דרך אגב. לפי מה שאני יודע. יכול
 להיות שהיו גם תאונות ...

כמו שידוע לנו, הכביש הזה יועד להרחבה מתישהו.
 אני לא קיבלתי לוחות זמנים, אני לא יודע אם זה עוד
 שנה, שנתיים, שלוש, 10, 20. אין לי מושג. אבל אני
 חושש מהיום שהתאונות האלה יגבו מחיר, יכול
 להיות שלא מתושבי אלפי מנשה, אבל מאנשים
 שנוסעים על הכביש. כי באמת כל מי שנוסע שם
 רואה את הזלזול של האנשים שרוצים לחזור לבית או
 לא יודע מה לעשות, ועוברים על כל חוקי התנועה
 שם. יהודים וערבים במיוחד. אבל גם יהודים לא
 צדיקים גדולים.

לכן, אני מציע שמועצת אלפי מנשה תדון בנושא

- ואולי תאמץ, אם תרצה, את ההצעה שאני הצעתי, שפרסמתי אותה גם בפייסבוק.
- אתה יודע, אני לא רואה פייסבוק.
- אז אני חוזר עליה. אני רק אומר באופן כללי שפרסמתי אותה. אתם לא חייבים לקרוא אותה.
- לא, אין לי פייסבוק.
- ולא חייבים לעקוב אחרי ולא חייבים שום דבר. מי שאולי ראה את זה.
- אני מנותקת מזה. אז בבקשה, תן איזה בריף. במילא אין לך בעיה. תגיד מה כתבת בפייסבוק.
- אז אני אומר. אני אומר הכל. שאלפי מנשה תאמץ החלטה להמליץ למנהל, איך זה נקרא?
- המנהל האזרחי.
- לא, אבל התחבורה שם. תמ"ת תחבורה. אני מכיר אותך, אבל -
- ישראל ...
- שמעון הוא בכלל מתכנן. ישראל אפריאט.
- מה זה משנה? קדימה.
- שאנחנו מבקשים שיבחנו את הנושא להקים מכשול קשוח מבטון אולי, בין צומת מוזס עד לצומת הכיכר על כביש 6, זאת שמשמשת היום לזה. הפרדה כזאת שקשורה,
- ראש העין לאלעד.
- כמו שהיה בראש העין, היה על כביש 444, שהרחיבו אותו. ההפרדה הזאת נועדה למנוע מרכבים להסתובב באמצע הכביש, תכל'ס. מי שרוצה להסתובב, שיסתובב או בכיכר על כביש 6, שזה יותר בטוח, או יבוא לצומת מוזס, אם הוא בא ממערב ורוצה לחזור ממערב, שיבוא, יסע עוד קילומטר לצומת מוזס, יסתובב שם בכבוד, בלי שום בעיה ויחזור למערב. אני גם בדקתי את הנושא הזה מבחינה, עם מישהו שמבין בעניין הזה. ושאלתי אותו מה דעתו. הוא אמר שצריכים לבחון אם השוליים

מספיק רחבים. זאת הבעיה. אם השוליים מספיק רחבים. כי בדרך כלל, ברגע שעושים הפרדה כזאת באמצע הכביש, צריכים איזה מרחב לאנשים, נגיד אם איזו עגלה נוסעת, אז שלא כל המכוניות יעמדו אחרי העגלה הזאת. אז אם יש שוליים לעגלה, זה בסדר.

לעניות דעתי, אני לא מהנדס תחבורה ולא כלום, ואני לא רוצה זה, אבל לעניות דעתי כדאי להציע את זה. ולו רק בגלל שנהיה עם מצפון נקי, שאם חס וחלילה יקרה משהו, אנחנו עשינו את המקסימום. זאת ההצעה שלי.

אגיב. קודם כל ביקשנו. אני מכיר את הנושא של כביש 55. הוא אכן מסוכן, גם עוברים שם לא מעט שב"חים, וכל אחד חוצה שם. אין שם בדיוק מקום מוסדר לחצות את הכביש. על אחת כמה וכמה שרכב שיוצא מהמשתלות נוסע לכיוון הנגדי ולא מעניין אותו כל כך מי ש, אני ביקשתי להציב מפרדת זמנית, זה לא מפרדת בטון, יש כל מיני סוגים של מפרדות. זמנית, מאחר והולכים לעשות שם עבודה. עם אותו ישראל אפריאט. המפרדת עצמה היא רחבה מאוד. הכביש עצמו הוא לא תקני. זו הסיבה שמרחיבים אותו לשני נתיבים מכל צד. מפרדת שכזו כרגע תייצר לכך יותר סיכון ממה שיש. אני חשבת שאפשר לשים את זה,

שי רוזנצוויג:

אתה קיבלת את זה בכתב? שזה מאוד מסוכן ואי אפשר לעשות את זה? אני חבר מועצת אלפי מנשה, אני רוצה לראות את הדברים האלה בכתב.

משה אופיר:

רגע, אבל לא קטעתי אותך. ביקשתי. ביקשתי, נאמר שזה מאוד מסוכן. אגב, לא מסכים עם זה. יכול להיות שכן אפשר לשים, רק במקטע שמול המשתלות. ואולי שם זה פחות מסוכן. בשורה התחתונה, הכביש הזה, כמו שהוא עכשיו, מבחינת הסטטוטוריקה שלו, עובדים על התב"ע שלו, לאשר

שי רוזנצוויג:

אותה, כדי להרחיב אותו לדו נתיבי. אלו דברים שבעצם, כל נגיעה, נכון, הכביש הוא באמת צר ואין לו שוליים. הוא ממש לא תקני.

יש לו שוליים מסוימים.

משה אופיר:

כן, מסוימים. בחלקים מסוימים. בחלקים מסוימים לא. זו הסיבה שעובדים עליו עכשיו. הסטטוטוריקה שלו עומדת כרגע בעבודה. אי אפשר להתחיל לעשות שם מפרדת זמנית. זה לא משהו, אם צריך נביא גם חוות דעת מסודרת.

שי רוזנצוויג:

כי אם יתברר שאין בעיה ואין סכנה, אני מבטיח לך, כן, כי אני כבר עבדתי על זה, שאני אעשה הכל כדי שיהיה אפשר. לא בטוח שישומו את זה, מהסיבה הפשוטה. שהכביש הזה כרגע הוא בעבודה. מה-200 מיליון שנשארו, או לא יודע כמה מיליון, את כל הכסף שהם רוצים לשים, הם ישומו על ההרחבה שלו לדו נתיבי, לפי הזמנים שעליהם הם מדברים. הם אומרים שנתיים לאחר מתן תוקף. זאת אומרת,

כבר נתנו תוקף?

משה אופיר:

לא.

שי רוזנצוויג:

זאת אומרת שאנחנו מדברים על מינימום שנתיים. אם מחר יתנו תוקף, זה יהיה מינימום שנתיים.

משה אופיר:

אני אומר אפילו שלוש שנים.

שי רוזנצוויג:

יכול להיות שלוש שנים אפילו.

משה אופיר:

כן. זה לא יהיה שש או שבע שנים. אבל שלוש שנים, כי התחילו לעשות את המקטע שבין צומת מוזס לכיוון המחסום, התחילו לעבוד שם, אני לא יודע אם אתה רואה. התחילו לעשות את כל התשתיות והכל. דווקא המקטע הזה יש לו תוקף ומתחילים לעבוד שם. הקטע שבין אלפי מנשה ועד צומת קבר בנימין, אין עליו.

שי רוזנצוויג:

קבר בנימין?

משה אופיר:

כן, כן, זה מתחבר בסוף -

שי רוזנצוויג:

אבל עובדים על הקבר,

דליה נחום לוי:

עובדים על החיבור של כוכב יאיר. אבל גם התוכנית הזאת, אגב, הגם שעובדים עליה, הכביש הזה הוא לא רק ביזנס של אלפי מנשה. כל ראשי הרשויות מתעסקים עם זה. גם קרני שומרון מתעסק בזה. גם קדומים מתעסק בזה. כולם מכירים בבעייתיות של הכביש.

שי רוזנצוויג:

איזה כביש?

משה אופיר:

55. המקטע של המשתלות.

שי רוזנצוויג:

כן, זה לא שלנו בלבד.

משה אופיר:

אני אומר, כולם, אני מודע למאמצים לא רק שלי, גם של שאר ראשי הרשויות. ובעיקר לקדם, אנחנו חושבים שהפיתרון הוא, אני אגיד לך מה עשיתי בחודש וחצי האחרונים. דיברתי עם אבי טקלה, מפקד נקודת קדום שהיה פה, ביקשתי עוד כוח משטרתי לעשות סדר בבלגן. הוא נמצא שם. הם לא מצליחים כל כך להשתלט על הכל, אבל עדיין מראים נוכחות. דיברתי עם יפתח נורקין, היה פה מח"ט הגזרה. אנחנו מנסים להביא לפה עוד תגבור של עוד גדוד. גם האלוף, כי יש שם מעבר של שב"חים, לאו דווקא אלה שהולכים למשתלות. הגעתי עד אלוף פיקוד מרכז, תמיר ידעי. כולם, דיברתי איתם על הנושא הזה. אני מדבר איתך על דברים מהשבועות האחרונים. באמת, יש שם בעיה. הפיתרון הגדול -

שי רוזנצוויג:

איזה בעיה יש, לא הבנתי.

משה אופיר:

עוברים שם, אם אתה נוסע בשעות שאתה כמובן לא נוסע שם, אבל יש תושבים שנוסעים בשעות בין חמש לשש בבוקר, יש מעבר רב של שב"חים. סגרו להם את המעברים והם צריכים לעבור. לעבור, להתפרנס. הצבא יודע, זה עניין שהוא תלוי קורונה ותלוי מדינה. המדינה יודעת,

שי רוזנצוויג:

מה זה קשור לעניין של הכביש, אני לא הבנתי.

משה אופיר:

הם עוברים שם על הכביש. זה הכי מטריד אותי. אם אתה שואל אותי, זה הכי מטריד אותי. כי שם הם

שי רוזנצוויג:

לא, אתה יודע, הם לבושים בשחור לפעמים, לא בדיוק מחזירי אור. הם רצים. זה הפחד העיקרי שלי. מה שאתה מתאר, המעבר של הזה, כמובן שזו לא פעם ראשונה שזה עולה פה. זה עלה פה, אני העליתי את זה כחבר מועצה בקדנציה הקודמת. יש בעיה לשים שם מפרדת באמצע. זו בעיה.

משה אופיר: בוא נסכם את העניין הזה. אתה אמרת שקיבלת חוות דעת מאפריאט, או ממי שקיבלת, אני לא יודע ממי. שהדבר הזה מסוכן,

שי רוזנצוויג: בוא נעשה איתו שיחה אחרי הזה.

משה אופיר: לא, אל תעשה איתו שיחה.

שי רוזנצוויג: למה לא?

משה אופיר: אתה קיבלת חוות דעת, או שלא קיבלת?

שי רוזנצוויג: אני ביקשתי את זה.

משה אופיר: אני כחבר מועצה רוצה שיהיה מסמך -

שי רוזנצוויג: אז בוא נסכם שאתה שולח לו מכתב, שלח לו מכתב, תכתב גם אותי. שלח לו מכתב,

משה אופיר: אני לא צריך, אתה ראש מועצה. עלה בישיבת מועצה דבר כזה וכזה. המועצה חושבת שמן הראוי לקדם את הפיתרון הזה. אנא, שאם יקרה שם משהו וחס וחלילה מישהו ייפגע, אנחנו נבוא ונגיד אנחנו העלנו את זה. ישראל אפריאט הוא אחראי לזה.

שי רוזנצוויג: הכסת"ח פחות מעניין אותי. וישראל אפריאט פחות מעניין אותי. אין בעיה, נעשה את זה. נושא הבא.

4. עדכון ודיון בנושא טיפול בהתמודדות מול נגיף קורונה.

שי רוזנצוויג: עדכון ודיון בנושא טיפול בהתמודדות מול נגיף הקורונה. קחו חצי דקה ותסתכלו,

אודליה גוטל: אני מתנצלת על המוסיקה הדרמטית. זה לא ...

שי רוזנצוויג: אנחנו מקבלים אותו כל יום. זה הסרטון מהיום.

- שלומית ארצי:** זה לא כולל חיילים, אגב. החיילים הם לא בתוך הרשימה.
- משה אופיר:** אני רוצה להגיד משהו. העליתי את הנושא הזה.
- שי רוזנצוויג:** עם כל הכבוד, אתה העלית וגם אני העליתי.
- משה אופיר:** אז אני יכול להגיד משהו?
- שי רוזנצוויג:** כשאני אעשה את העדכון.
- שלומית ארצי:** אבל אני באמצע. שנייה. לא הבנתי. לך אסור להפריע, אבל אתה חופשי נכנס.
- שי רוזנצוויג:** תן לי להגיד את העדכון שלי. אחר כך העליתי את זה לדיון. כל אחד יגיד את מה שהוא רוצה.
- שלומית ארצי:** אני רוצה להבין, כשאתה מתייחס לאלפי מנשה, אתה מתייחס לאוכלוסייה, אבל זה ללא החיילים.
- שי רוזנצוויג:** אני כבר מסביר. אלפי מנשה כיום ברוך השם הוא יישוב ירוק. מספר המאומתים הוא יחסית קטן. ורובם מרגישים טוב. אנחנו בקשר עם כולם ומאחלים להם גם החלמה מהירה. גם מספר המבודדים יורד. זה נתון שיכול להשתנות כל רגע. הדרייב שלי כיום הוא ללכת במקביל לשמירה ולאפשר פה בדיקות כל הזמן, פעמיים בשבוע לרוב. פעם באמצע שבוע, פעם בסוף השבוע. הוא להנגיש את החיסונים לכלל האוכלוסייה.
- כלל האוכלוסייה שאני מדבר כרגע היום, אני מתכוון לברי חיסון. זאת אומרת 16 ומעלה. אני לא יכול לחסן 15 ומטה. הגיע ילד יומיים לפני יום הולדת 16 שלו. הגיע עם ההורים שלו. ניסיתי, נשבע לכם שניסיתי. הוא רצה כל כך להתחסן, ואבא שלו. ניסיתי. לא נתנו. סידרנו לו מאז להתחסן במקום אחר. וזה בסדר.
- הדרייב שלנו הוא להביא, להנגיש את החיסונים האלה, כי אני מאמין שהחיסון זו התרופה. אתה רואה בצורה מובהקת אנשים שהתחסנו, אפילו חיסון

אחד, אם הם חלילה נדבקים, הם מקבלים את זה פחות קשה מכאלה שלא התחסנו בכלל. אתה רואה את זה בנשים בהיריון, אתה רואה את זה בקשישים, אתה רואה את זה בכל האוכלוסייה מגיל 16 ומעלה. כיום כלל האוכלוסייה שיכולה להתחסן באלפי מנשה, במתחמי חיסון שאנחנו מביאים זה 16 ומעלה. כלל קופות החולים, חיסון ראשון, חיסון שני, למעט חיילים שמתחסנים בצה"ל.

לא, אבל חיילים הם לא בתוך הפול של הסקירה? הם בתוך.

באמת? איך אתה יודע אם הוא חולה או לא? הם נספרים באלפי מנשה. רגע, שנייה. אני יודע. משרד הבריאות מדווח. אנחנו מקבלים דוח יומי, ואני רואה שהעמודה שכותבת סטטוס, הסטטוס, זה לא נכון.

מה לא נכון?

הבן שלי היה עם קורונה, השני היה בבידוד. ולא היה שום קשר עם המועצה. לא היה. זה היה שבוע שעבר.

הבן שלך היה עם קורונה ולא היה קשר עם המועצה? לא הבנתי.

זה לא שהיה איזשהו קשר שידעתם שהוא עם קורונה.

איך את יודעת איזה דוח הוא מקבל? אולי הוא מקבל דוח על ...

פונים לכל משפחה שיש בה קורונה.

יש לי עמודה שכתוב בה צה"ל. יש לי מתחקרים, תראי, אם אני לא מקבל מידע, ואני לרוב מקבל את כל המידע ומקבל אותו מהר מאוד, כי אני היום זה שמתחקר. אני עושה את החקירות. אני עושה את החקירות של כל מי שאני מקבל. מי שאני לא יודע, אני לא יודע. אבל יש דוח שאני מקבל,

אתה מקבל מידע על מי שהתחסן בצה"ל? זה מה

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

שלומית ארצי:

אודליה גוטל:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

| | |
|--|-----------------------|
| שהיא שואלת. | |
| לא, גם חולים. | שלומית ארצי: |
| על מי שהתחסן אני לא מקבל. ... אני לא יודע גם מי התחסן פה. אני לא יודע אם משה אופיר התחסן או לא. | שי רוזנצוויג: |
| אז מה זה העמודה של צה"ל? | משה אופיר: |
| אם יש חולה מאומת שאנחנו מקבלים את הרשימה. | שי רוזנצוויג: |
| תושב היישוב, סטטוס צה"ל. | משה אופיר: |
| אז רק לחולים. | משה אופיר: |
| למאומתים, לא למתחסנים. | שי רוזנצוויג: |
| אז באחוזי הזריקות איך אתה יודע אם יש פה הרבה חיילים שהתחסנו? זה משנה פה? הם בגיל ואתה לא יודע מי התחסן. | משה אופיר: |
| אתה לא מחשב את זה. | אודליה גוטל: |
| הוא לא מקבל שמית, הוא מקבל מספרים. השאלה אם יש פה 1,000 חיילים, שכולם התחסנו בצבא, זה מופיע בסטטיסטיקה? | דליה נחום לוי: |
| לא. אתה מקבל מגילאי 16 עד 24 לצורך העניין. אם הצלחנו לחסן כ-80 ומעלה אחוזים, ב-20% שלא התחסנו, יכול להיות שזה כאלה שהיו מאומתים, יכול להיות שהם בצה"ל. אבל זה אותם 20%. אני לא יכול לחסן אותם גם אם אני רוצה. הגיע אלי חייל, לא הצלחתי לחסן אותו. אסור לי, זה יכול לגרום לו בעיות בצבא. בואי, תרחיבי רגע, רק בעניין של החיסונים. | שי רוזנצוויג: |
| לא, דיברנו ספציפית על העניין של חיילים, לא חיילים. עלינו על זה למה לא ידענו שהוא זה, כי הוא היה בבידוד מחוץ ליישוב. הוא נכנס לבידוד ביחידה שלו. זאת אומרת הוא לא נכנס לספירה של המאומתים בתוך היישוב, ולכן לא קיבלנו - | אודליה גוטל: |
| ואם הוא היה בא ליישוב, איך הייתם יודעים? | משה אופיר: |
| מקבלים דיווח. אנחנו יוצרים קשר יומיומי עם כל המאומתים, | אודליה גוטל: |

- שי רוזנצוויג:** אם אני לא מקבל דיווח אני לא יכול לדעת. **משה אופיר:** איך את יודעת שהבן שלה, סתם דוגמה, שהוא חייל, הוא חולה, והוא בא להיות בבידוד בבית שלה.
- אודליה גוטל:** מקבלת דיווח ממשרד הבריאות, **משה אופיר:** דיווח של מי? על הבן שלה?
- אודליה גוטל:** יום יום, שמי, גיל, **משה אופיר:** אז כן מקבלים דיווח שמי על החולים?
- אודליה גוטל:** על החולים כן. על המחסונים לא. זה מה שהוא אמר. **משה אופיר:** ועל חייבי בידוד גם מקבלים?
- אודליה גוטל:** בוודאי. גם מקבלים - **שלומית ארצי:** אבל מי שלא שוהה בתוך היישוב אתם לא מקבלים.
- אודליה גוטל:** זה נורא תלוי. צה"ל הוא קצת בעייתי. הוא לא מעביר שמות של מי שנמצא בחוץ. תושבים רגילים, סתם לדוגמה, חולים ועד יוצאים למלונית קורונה, אנחנו כן יודעים עליהם.
- שי רוזנצוויג:** אני אתן לך דוגמה. היינו זמן רב עם מאומתים שנרשמו על אלפי מנשה. אלו תושבים שכבר לא גרים באלפי מנשה, **שלומית ארצי:** אבל בתעודת הזהות הם רשומים.
- שי רוזנצוויג:** נכון. והיינו צריכים לעשות עבודה מול משרד הבריאות, כדי לגרוע אותם, כי הם לא רלוונטיים. אגב, המספר הזה השפיע על הרמזור שלנו. למזלנו לא ברמה כזאת שהפריע לאורח החיים. מה שאני רוצה להגיד זה שכיום, למרות שאלפי מנשה הוא יישוב בין המחסונים בארץ, מעל 90%, אנחנו גאים בזה. אבל עדיין יש כמה מאות, מגילאי 16 עד גילאי 45, כי מגילאי 45 ומעלה אנחנו כמעט 100% מחוסנים. נדיר שיש, זה אולי ברמת הכף יד. אולי קצת יותר. רוב מי שעדיין לא התחסן, מדובר בכמה מאות בודדות, אולי אפילו פחות, זה בגילאים האלה. ולמה זימנתי את הדיון? תראו, הקורונה היא, זה לא רק הפרייבט ביזנס שלי. נכון, אני עושה מאמץ, לפעמים מצליח יותר, לפעמים מצליח פחות. אני פה

מבקש את העזרה שלכם, של הציבור שצופה בנו כרגע ושל חברי המועצה. כאשר אנחנו מפרסמים מתחם חיסונים, המועצה, אני, לא משנה, כאשר אני מפרסם בדיקות, כאשר אנחנו מפרסמים מסרים, אני מוכרח שתשתפו את זה. חלקכם עושה את זה ואני לא נוגע שמית. חלקכם יכול לפרסם את זה. מי שלא בפייסבוק כמובן שהוא לא בפייסבוק, אבל אני כן מצפה ומבקש, תעזרו להפיץ את המסר.

בסוף אתה עובר לשיטת הפינצטה. השיטה פה היא הסברה. לא מאיימים. הסברה. הרבה אנשים חוששים, הרבה אנשים רוצים לראות מה יקרה. אני סבור שבסוף זה יתחלק. או שתתחסן, או שתידבק לפני שהתחסנת. יכול להיות שתידבק אחרי שהתחסנת, אבל אז אני יותר רגוע, כי אני יודע שהתסמינים שלך יהיו יותר קלים. אני לא יכול להגיד את זה -

אני יכול להעיד על זה שזה נכון.

בסדר גמור. אני יכול להגיד בסבירות גבוהה שמי חלה לפני, ואני רואה את זה ברמה היומית, הם סובלים ויש לנו כאלה בכל הגילאים, שהגיעו למצב שנפטרים, וגם כאלה שהגיעו לבין חיים ומוות. ופה אני אומר, למה ביקשתי? אני רוצה לרתום גם את הציבור שצופה בנו. זה לא רק אם שי העלה או אודליה או המועצה. צריכים להעלות את זה. הקריאה צריכה לבוא מכולם. אתם מובילי דעה, אתם משפיענים. צאו להפיץ את המסר. יום חמישי הקרוב, נכון, אודליה?

כן, ביום חמישי.

אנחנו מביאים מתחם חיסונים. בין שתיים בצהריים לשמונה בערב, לאולם הפיס. שבע זה הבדיקות. אלו החיסונים. לרוב, אם אני יודע שאנשים אומרים 'אני מגיע, תשע, עשר, חכו לי', אנחנו מחכים. אין מצב שמישהו שלח או בדק ואמרנו לא. נשארים. כואב

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

הלב בסוף לזרוק חיסונים. לשמחתי זה לא קורה, אנחנו לא זורקים. זה גם לא תלוי בי. אם לא הגיעו אנשים וסוגרים את הבסטה, אז אין מה לעשות עם החיסונים. יש מקרים מיוחדים שיום למחרת יש זה, אז אתה יכול לשמור.

שאלה. אתם מגיעים לבתים שאנשים לא יכולים לצאת ומחסנים אותם?

כן, מרותקים. בהחלט.

כל מרותקי היישוב, שאנחנו יודעים עליהם דרך כל קופות החולים, כולם כבר מחוסנים.

בואי נגיד, אני לא מכיר. אם יש מישהו שצופה, מישהו שמכיר מרותק שלא יכול, שיגיד לנו. אני לא מכיר מרותקים, בשבוע האחרון, שבוע שעבר, הובלנו מרותקים לחיסון השני שלהם. ובזאת הם סיימו. אני לא מכיר מרותקים. להיפך, אנחנו היינו מאוד אגרסיביים בדבר הזה. אין מישהו שלא יכל לבוא ולא עזרנו לו. באנו אליו עם מד"א, עם אמבולנס, ואפילו כאלה עם רגל שבורה יצאו אליה וחיסנו בחוץ.

לכן אני אומר, אני מבקש את העזרה שלכם במאבק הזה. מאוד חשוב. נכון, אנחנו מעל 90, אחד היישובים המחוסנים. באמת, בשליש העליון, אני מצטנע. וגם מבחינת המספר שלנו ברמזור אנחנו בשליש התחתון. אנחנו ירוקים.

שי, לגבי בתי הספר. הבנתי שהם נפתחים ביום שישי. יש היערכות לכל זה?

אתה לא זוכר שאני הצבעתי?

אני אענה לו ואחרי זה אני אענה לך. כי הוא הצביע, באמת.

יש לי שתי שאלות והערה. קודם כל, אודליה, מה לגבי אנשים ביישוב שמתחסנים במקומות אחרים, לא בצבא? למשל אצלי הילדים היו במכבי, התחסנו,

מה השאלה?

האם זה מופיע בסטטיסטיקה?

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

שי רוזנצוויג:

שלומית ארצי:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

בוודאי. תושב אלפי מנשה נספר על פי זה שכתוב בתעודת הזהות שלו, אלפי מנשה. אם עכשיו שלומית גרה ביישוב, ובתעודת הזהות שלה רשום פתח תקווה, היא לא תופיע לי בסטטיסטיקה. אם היא גרה בפתח תקווה ורשומה אלפי מנשה, היא תופיע לי בסטטיסטיקה.

גם אם היא מתחסנת במקום אחר, אודליה.

כן, כן. אני עונה לך.

כן, ברור.

אז זאת שאלה אחת. שאלה שנייה, אני רוצה להבין. המועצה, אתה, מעודד את האנשים ללכת ולהיבדק כל הזמן. אני רוצה להבין מה המטרה של הדבר הזה. לעקוב אחרי בדיקה סרולוגית? מה הרעיון? אני למשל, אני רואה את המודעה הזאת, אני הולך להיבדק. אני נבדק כל פעם. מה זה תורם?

אני אגיד לך. קודם כל, אין לי אינטרס לשלוח סתם אנשים להיבדק, כאלה שאין להם שום תסמינים ושום כלום. אלא אם כן הם יודעים שהם עכשיו, נגיד הייתי שמח שמערכת החינוך שלנו כל הזמן תיבדק. אבל אני לא יכול להכריח אף אחד. מה שאני כן יכול לעשות זה להנגיש להם, שיהיה להם יותר קל. שלא יצטרכו לנסוע לקלנסואה, לא יצטרכו לטייבה. אני מביא לפה את פקע"ר והם עושים פה דרייב אין וווק אין פעמיים בשבוע. לפעמים מגיעים 20 אנשים. ביום שבת הגיעו אלינו כמעט 400 אנשים.

מה זה אומר לנו? שאנחנו מאתרים את החולים ואז

אנחנו עושים בדיקה עם מי הם נפגשו? זה הרעיון? כן, זה עוזר לך לקטוע את שרשרת ההדבקה. ככל שאנשים, בן אדם מאומת שלא הלך להיבדק, הוא קרחנה, הוא הולך להפיץ את זה. בן אדם שאתה כל הזמן אומר לו בראש, חלית, לא מרגיש טוב? יש לך פה מול הבית, והוא הולך עושה, ליתר ביטחון ובטעות קיבל, ויש לנו המון כאלה, שהוא מאומת. אז

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

אודליה גוטל:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

א', הוא יכול לעשות בדיקה חוזרת, לראות אם זו טעות. ב', הוא מיידית נכנס לבידוד, ובכך שרשרת התחלואה נקטעת.

משה אופיר:

טוב, אז אני רוצה הערה. ביקשתי להעלות את זה לסדר היום. לא משנה שבסוף יצא שאתה מעלה את זה. אין לי שום בעיה עם זה. כל המרבה -

שי רוזנצוויג:

צריך לתת קצת לאחרים. היום הישיבה כולה שלך. אין לי שום בעיה. גם כתבתי בהצעה שלי שבמידה ונושא מסוים יעלה בישיבה, אז להוריד אותו מהצד השני.

משה אופיר:

מה ההערה שלך?

שי רוזנצוויג:

ההערה שלי שקודם כל אני מאוד מעריך את העבודה שעושה המועצה בנושא הזה. בניגוד למה שאמרת, שזה לא בדיוק התפקיד, אני חושב שזה כן התפקיד של המועצה.

משה אופיר:

לא אמרתי שזה לא התפקיד. אמרתי שזה לא פרייבט ביזנס רק של שי. ביקשתי לרתום את כולכם.

שי רוזנצוויג:

בסדר. אני חושב שלמרות שזה לא פרייבט ביזנס, זה בסדר גמור. אני לא רוצה להיכנס לאחוזים. זה לא מעניין אותי האחוזים, אבל כל עוד אנחנו נמצאים בחלק העליון, אז זה יפה מאוד וכל הכבוד. ובשמי, אני מניח שאולי חברי מועצה אחרים גם כן ירצו, אני רוצה לברך את כל מי שעוסק במלאכה. אני יודע שאודליה משקיעה בזה הרבה. אני לא יודע מי עוד. באמת אין לי מושג. אני לא מדבר על הדברים האחרים, של המתנ"ס וזה. אני מדבר על הדברים של הקורונה.

משה אופיר:

לגבי המתנ"ס, זה סיפור אחר, שאפשר להתייחס אליו או לא. אבל קודם כל אני מאוד מעריך את זה. אני חושב שזה בסדר גמור. אני חושב שזה שאתה מתקשר לאנשים וגם התקשרת אלי כשהייתי חולה, זה מעודד את האנשים ואנשים מרגישים שעושים הכל לעזור להם. אף אחד לא נדבק בכוונה. הולך

להידבק בכוונה. אז למי שזה קורה, אז הוא יודע שהוא בידיים טובות, עם רצון טוב. ואני מבקש להעביר את הערכתי לכל מי שעוסק בעניין.

תודה רבה. אני חייב לציין את מד"א. סליחה, עוד לא סיימתי. אבל, לא שזה בא במקום, אני חושב שאנחנו גם צריכים, גם בתקופת הקורונה, שהיא תקופה קשה ואנחנו יודעים ואנשים עושים את המלאכה שלהם, להסתכל קצת לטווח ארוך, על הבעיות של היישוב, האם אנחנו צריכים להידרש אליהם. ואני רואה, להגיד לכם בעיה מספר אחת ביישוב, כל נושא התחבורה. מגבעת טל לאלפי מנשה, לאור הכביש הלא נגמר שם ולאור תוספת הדירה.

גבעת טל ב'.

והכביש מאיתנו, עד לצומת מוזס, שעומד לעבור, לא מדבר בשנה הקרובה, אבל זו אחריות שלנו. עומד לעבור לחץ אדיר של גם אזור התעסוקה החדש וגם מגבעת טל. אני אומר לכם שאנחנו כמועצה עלולים להגיע למצב שאנשי גבעת טל שרוצים לצאת יצטרכו לעמוד רבע שעה עד הבוטקה, ועוד רבע שעה לפחות עד לכביש 6. אנחנו חייבים לעשות משהו בעניין הזה. חייבים לתת גז בנושא הזה.

אתה תגיד לי שדיברת עם זה ודיברת עם זה, ודיברתי עם זה, הכל טוב. אבל אנחנו לא מקבלים את הנושא הזה וחייבים לעשות ישיבה מיוחדת לעניין הזה.

עוד מישהו שרוצה להעיר בקשר לדיון של הקורונה? חוץ מזה, אני רוצה לחזור על הברכות לכל העושים בנושא הקורונה.

אני יכול להגיד משהו. קודם כל צריך להודות למד"א, ברשותם של קארין וגיל. כל המתנדבים. מחלקת הרווחה שלנו, במיוחד מיטל, שכל יום, פעמיים ביום מתקשרת לכולם. המתחקרות שלנו, כל עובדי

- הופק ע"י: בונס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

דוברת:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

שי רוזנצוויג:

המועצה שלוקחים חלק וכל התושבים שמתנדבים ומחכים, בזכות שיתוף פעולה טוב עם עובדי המועצה, בזכותם אנחנו יכולים להגיע לנתונים טובים. כמובן גם התושבים שמגלים אחריות. אתם קחו את מה שאמרת, חומר מחשבה בכל הקשור לשיתוף.

5. עדכוני ראש המועצה.

שי רוזנצוויג: רוצה רק לתת כמה עדכונים קטנים. אני אתייחס לשניים וחצי דברים ממה שאמרת. בסדר? מחר מגיע אלינו להזמנתי אחי הנגבי, שר ההתיישבות. בעיקר זימנתי אותו לנושא קו כחול, אני יודע שזה עכשיו בחירות וזה גם חצי פוליטי וכו',

משה אופיר: פעם אחרונה שבא לפה לא יצא טוב. למי שזוכר.

שי רוזנצוויג: מה היה?

משה אופיר: דליה, את זוכרת?

שי רוזנצוויג: למה? מה קרה?

משה אופיר: בשנת '98, הוזמן אחי הנגבי,

דליה נחום לוי: הוא היה פה עוד כמה פעמים.

משה אופיר: לא משנה. הוזמן אחי הנגבי ביום הבחירות, לתת תמיכה לשלמה קטן, ואנשים עמדו בשער ולא נתנו לו להיכנס. אני הייתי מעורב בזה. אמרתי 'תנו לו להיכנס, זה לא יעזור'. הוא בא לפה וניסה להגיד משהו. אנשים אמרו לו 'תעוף מפה'. והוא יצא מפה בבושה. ...

שי רוזנצוויג: אוקיי. אז לא נעדכן בשעה המדויקת שבה הוא מגיע ולכן זה לא יקרה. בכל מקרה, אני הולך לדבר איתו בעיקר על קו כחול. כל התושבים פה, שאנחנו עושים עבודה מול המנהל, ... שנבחרה לפיילוט משפטי,

שייתן פיתרון נקודתי לכל המשפחות האלה. אנחנו
בפיילוט שבסיומו,

- משה אופיר:** קו כחול?
- שי רוזנצוויג:** כן. בסיומו אנחנו נפתור את הבעיות שהרבה מהתושבים שלנו נתקלים בהם. בעיקר בלמכור נכס וכו'.
- משה אופיר:** כמה בתים קו כחול יש לנו?
- שי רוזנצוויג:** יש לנו כמה מאות.
- משה אופיר:** מאות? מאות? מה פתאום מאות. הגזמת לגמרי.
- אודליה גוטל:** שנייה, זה מאות תושבים. כן. כי מן הסתם ...
- שי רוזנצוויג:** יש מאות תושבים. זו הכוונה.
- משה אופיר:** הרבה פחות ממאה. למיטב ידיעתי 30.
- אודליה גוטל:** לא, לא, זה לא 30.
- שי רוזנצוויג:** יש פה מאות תושבים שהחיים שלהם מושפעים מהדבר הזה.
- משה אופיר:** אפשר לקבל את המפות החדשות, כחברי מועצה? של מי שמחוץ לקו הכחול?
- שי רוזנצוויג:** משה, אפשר לתת לי לעדכן? צחי הנגבי מגיע מחר. אני אעשה לו גם סיור. נעביר את המסר הזה. המטרה היא לפתור את הבעיה לכל התושבים שכרגע עומדים במצב שהמדינה שלנו לא יודעת לתת פיתרון.
- משה אופיר:** זו בעיה בכל היו"ש.
- שי רוזנצוויג:** נכון, אבל אלפי מנשה תהיה הראשונה לצאת ממשבר הקו הכחול. אני אומר לך את זה.
- משה אופיר:** אם אהרון ברק היה בבית משפט עליון, הבעיה היתה נפתרת.
- שי רוזנצוויג:** כביש גבעת טל, אני שמח לעדכן, שחזרו לעבוד עליו.

אם תסעו שם, תראו שעובדים. אנחנו מעריכים שזו הישורת האחרונה בעצם. שני העיקולים האלה.

על שני העיקולים עובדים?

משה אופיר:

כן, כן. אם לא היו העיקולים האלה, יכולנו לגמור את הכביש הזה מזמן. ההתעקשות שלנו כן ללכת עם העיקולים האלה עד הסוף, להמתין עד שיהיה להם מתן תוקף, שתהיה תב"ע מסודרת, זו עבודה שנעשתה, מה לעשות, בשנתיים האחרונות. וההתעקשות שלנו, והגם ששילמנו את המחיר של האי נוחות, בטווח הרחוק היא תשתלם. אנחנו נקצר את העיקולים האלה ואנחנו נעשה כביש הרבה יותר טוב ממה שיש היום.

שי רוזנצוויג:

לעניין של הכביש הזה אני רוצה להגיד לך. אנחנו פה, בישיבת מועצה, דנו כמה פעמים בכביש הזה. ואני מדבר באנשי גבעת טל. בזמנו אנחנו דרשנו שהכביש הזה יהיה דו מסלולי. שני מסלולים לכל כיוון. בא משרד השיכון ואמר 'מה פתאום? זה כביש בתוך היישוב. כביש עירוני. ולכן אנחנו לא מוכנים לתת לכם כביש דו מסלולי, כי זה כביש עירוני'. אני רוצה להגיד לכם שאני מסתובב כעת ביישובים, אני מחפש לקנות איזה בית, לא משנה, לאחד הילדים שלי שעומד להתחתן, ואני מסתובב גם בכוכב יאיר.

משה אופיר:

למה לא באלפי מנשה?

שי רוזנצוויג:

כי אני לא רוצה להכניס את הילד שלי, את הבת שלי במקרה הזה, למצב שהיא תצטרך לעמוד שעה בתור לנסיעה לעבודה. זה השיקול היחיד שלי.

משה אופיר:

ובכוכב יאיר היא לא?

דליה נחום לוי:

ואני מוכן לשלם יותר. כן, בכוכב יאיר לא. אני רוצה להגיד שבכוכב יאיר, כל הכבישים הפנימיים שהם בתוך היישוב, לא מחברים בין מקום אחד לשני, כולם דו מסלוליים. חרטה ברטה מוכרים לנו. חרטה ברטה.

משה אופיר:

- דליה נחום לוי:** כדאי שתבדוק עם אירית כמה זמן לוקח לה -
- שי רוזנצוויג:** הקשר הוא שיש לך זכות דרך והאדמות סביבנו, לא יודע אם יצא לך לראות לאחרונה, האדמות סביבנו לא שלנו. זאת אומרת אתה תתקשה להזיז פה משהו. כולנו היינו רוצים דו מסלולי. בינתיים אנחנו ניתן כביש בעיקולים מקוצרים, כביש טוב, הכי טוב כנראה שהוא היה אי פעם במצב שלו.
- משה אופיר:** הלאה, כביש גישה ליישוב.
- משה אופיר:** יש כאלה שאומרים שלפני התיקון, בגלל שלא היו שוליים, היה אפשר לברוח הצידה, זה היה יותר בטיחותי.
- שי רוזנצוויג:** לא ברחו הצידה. אלא חשבו שיש עוד נתיב. נסעו מהר יותר. ואני חושב שעובדתית, מספר התאונות, מה לעשות, ירד.
- שירי זיידמן:** לא רק זה. גם החורף הזה זה החורף הראשון, שי, שאין ...
- שי רוזנצוויג:** אני לא אוהב את הכביש הזה, שלא תתבלבלו.
- שירי זיידמן:** רגע, שנייה. זה החורף הראשון שאין הידרדרות אבנים כתוצאה מגשמים. ואין שלוליות שהיו נחלת הכביש הזה כל השנים.
- שי רוזנצוויג:** עדיין צריך לסיים פה את העבודה. הלאה. אחרון, לגבי כביש הגישה. אני רק אגיד משפט אחד, זה לא דיון. אני עובד על כביש הגישה,
- משה אופיר:** מה זה כביש גישה?
- שי רוזנצוויג:** גישה ליישוב.
- משה אופיר:** מאיפה לאיפה?
- שי רוזנצוויג:** מצומת מוזס ליישוב. הסטטוטוריקה שלו הוא לא כביש סטטוטורי, צריך לעשות לו תב"ע. גם היום אם מישהו אומר לך 'קח, יש לי כסף', אתה לא יכול

להרחיב אותו. זה לא תלוי כסף. השלב הראשון היה הכרה בצורך. זה קיבלנו. היה פה שר התחבורה, הכיר בצורך. אנחנו שימרנו את זה. אספנו את זה. עכשיו העבודה שלנו לייצר פה תב"ע. תב"ע, מהרגע שיישמע הגונג, שהוא עוד לא נשמע, אבל מהרגע שהוא יישמע, והוא יישמע מתישהו בקרוב, אני מקווה, ייקח שנתיים לעשות תב"ע. לכשתהיה תב"ע, או במקביל, אז נצטרך למצוא את מקורות המימון.

מקורות המימון, אני כבר אומר פה, לראייתי, זה צריך להיות איגום של משרדים. משרד השיכון בונה פה אלף יחידות, שישים חלק. משרד הכלכלה שם פה פארק עסקים, שישים חלק. משרד הביטחון מכיר במיקום שאנחנו נמצאים, זה לא הרצליה, משרד ההתיישבות, מחר יגיע לפה. כל אחד צריך לאגם את עצמו. רמ"י, כל אחד. ובסוף זה כמה,

הלוואי והבעיה שלנו תהיה של כסף. אני רוצה להגיד לך משהו אחר. לוותיקים פה, שאנחנו אישרנו את אזור התעסוקה החדש, תנאי לאזור התעסוקה החדש היה שהם יממנו, אתה יכול לבדוק את זה עם משה יחיאל, עם כל הנוגעים בדבר, שהם יממנו את הרחבת הכביש לכביש הגישה אתה קורא לו? לא משנה. ממוזס לאלפי מנשה. על חשבונם, בשני מסלולים כל כיוון.

משה אופיר:

יש סיבה.

שי רוזנצוויג:

וזה היה תנאי לבניית אזור התעסוקה. זה היה התנאי.

משה אופיר:

רגע, רק רוצה להגיד לך. יש סיבה שאזור התעסוקה לא התקדם במשך הרבה שנים. אני חולם שיבואו לשם מכוניות ושיהיה את העומס. זה הרצון שלי. אני חושב שדבר כזה יזרז אותי לכביש דו מסלולי. אם אנחנו נגיד 'קודם כל תביאו לי תוספת', לא נתקדם.

שי רוזנצוויג:

אלפי מנשה לא תתקדם.

משה אופיר: לא, אנחנו לא נתקדם. אבל כשאתה מדבר על איגום משאבים, תדע שהם בזמנו התחייבו לבנות על חשבונם את הכביש.

שי רוזנצוויג: לצערי הרב, הרבה מים עברו. חבר'ה, אני מאחל לנו בריאות, תעזרו לנו. לכו להתחסן. שיהיה לנו שבוע מעולה. תודה רבה. אפשר לסגור.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
